

BRUKS HUNDEN

Champion THOMY AV
ATOS, SKKs 1772, RR,
f. d. 15/7 1941 e. Ch. Ols'
Can (Buchi) 407 NN, u.
Lindhaga Ranja 1533
MM. Äg. Fru Iris Johans-
son, Kennel av Thomybo,
Uppsala. Uppf. Polisman
C. M. Mårtensson, Väs-
terås.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Centralstyrelse, Box 5029,
Stockholm 5

Ansvarig utgivare: Kriminalöverkonst. Sigfr.
Sund.

Redaktör: Kamrer Arvid Malmqvist.

Skattmäst.: Kontorschef Th. Berneck.

Centralstyrelsens kansli är öpp. kl. 11.00—
16.00 Tel. 67 60 15.

Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad
med Svenska Kennelklubben (SKK) och
ansluten till Centralförbundet för befäls-
utbildning (Cfb).

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm)	100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm)	60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm)	35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm)	20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm)	10:- kr.
millimeterpris 40 öre på enkel spalt	

Annonsorder och manuskript skola vara re-
daktionen tillhanda senast den 28 för att med
säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1948

Svenska Brukshundklubbens Stockholmsavdelning.

Expedition: Näckrosvägen 35 Postadr.
Solna. Tel. 27 69 10. Postgiro 158283.

**Förmå alla hundägare
att ingå som medlemmar
i S. B. K.!**

INNEHÅLL:

	Sid.
Linköpingsutställningen	107
Bruksprov med vallhundar	108
Kynologiskt huvudbry	110
Skärpta bestämmelser för utställ- ningschampionat	111
Linköpingsutst. domarprotokoll ...	112
Vår veterinära frågespalt	115
Med hund i Vilhelminafjällen	118
Ch. Solåkers Kurt (King)	120
Från Lokalavdelningarna	121
Meddelande från redaktören	125

Tonnys

köttmjölskex är halva hundfödan

Ras och ålder ha av-
görande betydelse för
hundens kost, men i
varje fall är Tonnys
köttmjölskex en värde-
full ingrediens. Det är
en produkt av anima-
liska och vegetabiliska
födoämnen, som ge bästa
näring åt muskulatur
och benbyggnad.
Begär Tonny-Kexen.

**A.B. TENGERS
HUNDBRÖDSFABRIK
LIDINGÖ**

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHAFER

Årg. 9

19

48

Nr 11

Linköpingsutställningen

Det var något alltigenom hjältemodigt över utställningen i Linköping. Så gott som samma dag Linköpingsavdelningen bildades år 1946 lade den in ansökan om att få anordna en utställning. Och det har den hållit på med varje år ända tills det slutligen lyckades i år, då centralstyrelsen fann omständigheterna så pass gynnsamma att det lönade sig att låta avdelningen försöka. Dagen fastställdes till den 31 oktober, bara det en tidpunkt som låter en ana kyla och mörker. Det blev bådadera. Av olika anledningar försköts Svenska Kennelklubbens stora höstutställning, så att den ägde rum söndagen före den fastställda dagen för linköpingsutställningen. Det blev ingen lätt uppgift att samla alla utställningsmäta hundägare. Två dagar före anmälningstidens utgång voro tjugo hundar anmälda, dan före dan fyrtiofem. Vid telefonförfrågan om avdelningen tyckte det var lönt att sätta igång röjdes det ingen tvekan i svaret. När anmälningstiden gick ut var slutsiffran 71, därav 55 schäfrar.

Den danske domaren, konsulent *Börge Rasmussen*, hade i ett vänligt brev skrivit att han gladde sig åt att komma till Sverige. Han visste inte hur kallt det var.

Och inte heller att han ensam skulle avverka så gott som alla hundar. Om han blev förskräckt visade han det i alla fall inte. Han fick låna en tjock ulster och så satte han igång och dömde lungt och sansat, fastän fingrarna måste ha stelnat kring pennan.

Bedömningen av de övriga raserna fick en anstrykning av demonstration. Kontorschefen *Berneck*, som dömde boxer, och direktörsassistenten *Hydén*, som dömde dobermanpinscher, riesenschнауzer och rottweiler, hade så god tid på sig att de kunde tillämpa bedömning med muntlig kritik. Den täta skaran av åskådare följde intresserat denna extra lektion i exteriörbedömning, och de blåa rosetterna applåderades ljudligt.

Linköpingsborna visade ett livligt intresse för sin avdelning, och hela dagen rann en jämn ström av åskådare in. Åskådarsiffran slutade på 990. samtliga niohundranittio höllo ut ända till prisutdelningen, som skedde i mörker och lätt snöfall. När *Sonnbo's Tim* fick hämta sitt pris för "best in show" ville applåderna aldrig ta slut.

Prisdomarprotokollen från Linköpingsutställningen återfinnas å sidorna 112—115.

Bruksprov med vallhundar

Även i år har Svenska Fåravelsföreningen och Svenska Brukshundklubben kunnat anordna prov med vallhundar. Proven hava denna gång haft en i jämförelse med tidigare delvis annan karaktär såtillvida, att hund har möjlighet att avlägga prov dels i s.k. nybörjarklass och dels i en högre klass. Hund som avlägger prov i den högre klassen är att betrakta som mer avancerad i sin utbildning, varför prövningsordningen i denna klass omfattar två prov mer än i nybörjarklassen. Dessa äro skallgivning och bevakning av fårhorden i förarens frånvaro. Årets prov gav vid handen, att denna anordning var berättigad.

Bruksprovet för hundar i nybörjarklass hölls den 4 september vid Svenska Fåravelsföreningens demonstrationsjordbruk, Herrökna, och provet för hundar i högre klass den 5 september i Västerås på Jannisbergs flygfälts marker. Anordningarna voro på båda platserna de allra bästa och vi ha därför att tacka Svenska Fåravelsföreningen, som stod för arrangemangen vid Herrökna och Svenska Brukshundklubbens Västeråsavdelning, som skötte värdskapet i Västerås. Lugna, stora vid vallning med hund vana fårfloccar stod till förfogande och tillgång fanns till två floccar på varje plats, vilka alternerade vid vallningsproven.

Detta förhållande och det icke allt för

varma vädret gjorde, att fåren icke behövde bli uttröttade av vallningen. Överledaren för proven var greve K. Lewenhaupt och såsom domare tjänstgjorde statskonsulent Nils Insulander, greve C. W. Hamilton och kontorschef Th. Berneck. Totalomdömet om årets vallhundsprov var mycket gott. Proven genomfördes med större lugn och framförallt på ett för fårens del betydligt trevligare sätt, än vad åtminstone undertecknad hittills varit med om. Man slapp se mer eller mindre vilda hundar ställa till oreda i fårfloccarna, vilket är ett av de förnämsta villkoren för väl genomförda bruksprov. Konstateras kan sålunda, att de fårherdar, vilka nu framföra sina hundar, sköta dem på ett i det stora hela taget föredömligt sätt och att de med åren skaffat sig den rutin, som behövs för att föra fram hundarna. Som vid tidigare tillfällen hade hundarnas utbildning ifråga om lydnads- och karaktärsprov i en del fall icke givit alldeles det resultat man kan önska, utan uppvisade vissa brister. Vallningsproven å andra sidan sköttes av de flesta hundar alldeles utmärkt, men kunde i andra fall säkert blivit långt bättre, om hundarna varit lydigare. Det vill synas, som om border-colliehundarna — och de voro dominerande vid proven — äro långt mera intresserade av att arbeta med fåren än att utföra de lydnadsprov, vilka de före-

Märta Andersson visar upp en av sina hundar.

Giss 2 i arbete.

falla anse som ett besynnerligt påfund av föraren. De tyckas vara mycket livliga, möjligen något nervösa hundar och uppträda i lydnadsproven också ofta som sådana. Deras livlighet, påpasslighet och förvånande snabbhet kommer däremot helt till sin rätt vid vallningen.

I nybörjarklassen tävlade 6 hundar varav 1 collie de övriga border-collies. Vid föregående prov har någon gång colliehundar tävlat, men deras insatser har som regel varit mycket svaga. Den här gången var det tvärt om. Colliehunden "Hocko" e. Jacko av Wallgård S.S. 5900 u. Skarabergs Getzy Girl S.S. 6902 förd av fårherde Bertil Karlsson, Noringsberg, gick segrande ur tävlingen. När undertecknad uttrycker sin stora tillfredsställelse över detta resultat, beror detta på att collien rehabiliterats som vallhund. Och det är väl dit man vill komma, att collien inte bara skall vara prydnad för städernas gator, utan att han skall kunna göra ett ärligt dagsverke om så behövs. Collien skall vara brukshund och vallning av får är ett gebit, som passar honom väl, kommer han blott i rätta händer. Tyvärr kunde Hocko på grund av skada icke ställa upp i den högre klassen denna gång. Men han är välkommen tillbaka. Det var en fröjd att se hans suveräna lugn även i kritiska situationer. I vissa fall var han kanske icke så effektiv under vallningen, som bordercollien kan vara, men han skötte dock vad han skulle.

Närmast "Hocko" slutade "Nelly" en nå-

got över 2 år gammal border-collietik, importerad från England 1946. Ägare och förare fårherde Karl Hallquist, Skå Edeby. Tillfredsställande i lydnadsproven, mycket bra i karaktärsproven och effektiv, ehuru något hetsig i vallningen, torde kunna utgöra karaktäristiken om "Nelly". Hon var dessutom välbyggd, kraftig och lagom stor.

Tredje platsen belades av border-collietiken "Lassie av Ökna" förd av fröken Märta Andersson, Sövde Flygfält. "Lassies" styrka var vallningen, som hon gjorde fort med gott omdöme. Lite bättre i vissa lydnadsprov hade varit klädsamt.

På fjärde plats kom "Fanny", en border-collietik efter "Fast" vid Herrökna. Förare var fårherde Lars Andersson. Hon gjorde ett bra lydnadsprov och klarade vissa vallningsmoment bra. Något hetsig.

Av de återstående två hundarna var "Rustgårdens Inverness Kajsa", förd av fröken Märta Andersson, den bästa. Hon blir säkert bättre, om lydnaden stod på ett högre plan. Vallningen skötte den lilla tiken med fart och gott resultat, även fast en ej så roligt skärpa kom fram då och då.

Herröknaproven gjorde icke anspråk på att vara en uppvisning för talrik publik. Därtill är platsen för avlägset belägen. Proven i Västerås däremot hade lockat en över förväntan talrik samling åskådare. Och fanns i samlingen personer med det rätta intresset för en arbetande hunds prestationsförmåga, fingo de valuta av besöket. Nog är det sant, att de hundar som

Bruksprov med vallhundar

Även i år har Svenska Fåravelsföreningen och Svenska Brukshundklubben kunnat anordna prov med vallhundar. Proven ha va denna gång haft en i jämförelse med tidigare delvis annan karaktär såtillvida, att hund har möjlighet att avlägga prov dels i s.k. nybörjarklass och dels i en högre klass. Hund som avlägger prov i den högre klassen är att betrakta som mer avancerad i sin utbildning, varför prövningsordningen i denna klass omfattar två prov mer än i nybörjarklassen. Dessa äro skallgivning och bevakning av fårhjorden i förarens frånvaro. Årets prov gav vid handen, att denna anordning var berättigad.

Bruksprovet för hundar i nybörjarklass hölls den 4 september vid Svenska Fåravelsföreningens demonstrationsjordbruk, Herrökna, och provet för hundar i högre klass den 5 september i Västerås på Jannisbergs flygfälts marker. Anordningarna voro på båda platserna de allra bästa och vi ha därför att tacka Svenska Fåravelsföreningen, som stod för arrangemangen vid Herrökna och Svenska Brukshundklubbens Västeråsavdelning, som skötte värdskapet i Västerås. Lugna, stora vid vallning med hund vana fårflockar stod till förfogande och tillgång fanns till två flockar på varje plats, vilka alternerade vid vallningsproven.

Detta förhållande och det icke allt för

varma vädret gjorde, att fåren icke behövde bli uttröttade av vallningen. Överledaren för proven var greve K. Lewenhaupt och såsom domare tjänstgjorde statskonsulent Nils Insulander, greve C. W. Hamilton och kontorschef Th. Berneck. Totalomdömet om årets vallhundsprov var mycket gott. Proven genomfördes med större lugn och framförallt på ett för fårens del betydligt trevligare sätt, än vad åtminstone underteknad hittills varit med om. Man slapp se mer eller mindre vilda hundar ställa till oreda i fårflockarna, vilket är ett av de förnämsta villkoren för väl genomförda bruksprov. Konstateras kan sålunda, att de fårherdar, vilka nu framföra sina hundar, sköta dem på ett i det stora hela taget föredömligt sätt och att de med åren skaffat sig den rutin, som behövs för att föra fram hundarna. Som vid tidigare tillfällen hade hundarnas utbildning ifråga om lydnds- och karaktärsprov i en del fall icke givit alldeles det resultat man kan önska, utan uppvisade vissa brister. Vallningsproven å andra sidan sköttes av de flesta hundar alldeles utmärkt, men kunde i andra fall säkert blivit långt bättre, om hundarna varit lydigare. Det vill synas, som om border-colliehundarna — och de voro dominerande vid proven — äro långt mera intresserade av att arbeta med fåren än att utföra de lydndsprov, vilka de före-

Märta Andersson visar upp en av sina hundar.

Giss 2 i arbete.

falla anse som ett besynnerligt påfund av föraren. De tyckas vara mycket livliga, möjligen något nervösa hundar och uppträda i lydnadsproven också ofta som sådana. Deras livlighet, påpasslighet och förvånande snabbhet kommer däremot helt till sin rätt vid vallningen.

I nybörjarklassen tävlade 6 hundar varav 1 collie de övriga border-collies. Vid föregående prov har någon gång colliehundar tävlat, men deras insatser har som regel varit mycket svaga. Den här gången var det tvärt om. Colliehunden "Hocko" e. Jacko av Wallgårda S.S. 5900 u. Skarabergs Getzy Girl S.S. 6902 förd av fårherde Bertil Karlsson, Noringsberg, gick segrande ur tävlingen. När undertecknad uttrycker sin stora tillfredsställelse över detta resultat, beror detta på att collien rehabiliterats som vallhund. Och det är väl dit man vill komma, att collien inte bara skall vara prydnad för städernas gator, utan att han skall kunna göra ett ärligt dagsverke om så behövs. Collien skall vara brukshund och vallning av får är ett gebit, som passar honom väl, kommer han blott i rätta händer. Tyvärr kunde Hocko på grund av skada icke ställa upp i den högre klassen denna gång. Men han är välkommen tillbaka. Det var en fröjd att se hans suveräna lugn även i kritiska situationer. I vissa fall var han kanske icke så effektiv under vallningen, som bordercollien kan vara, men han skötte dock vad han skulle.

Närmast "Hocko" slutade "Nelly" en nå-

got över 2 år gammal border-collietik, importerad från England 1946. Ägare och förare fårherde Karl Hallquist, Skå Edeby. Tillfredsställande i lydnadsproven, mycket bra i karaktärsproven och effektiv, ehuru något hetsig i vallningen, torde kunna utgöra karaktäristiken om "Nelly". Hon var dessutom välbyggd, kraftig och lagom stor.

Tredje platsen belades av border-collietiken "Lassie av Ökna" förd av fröken Märta Andersson, Sövde Flygfält. "Lassies" styrka var vallningen, som hon gjorde fort med gott omdöme. Lite bättre i vissa lydnadsprov hade varit klädsamt.

På fjärde plats kom "Fanny", en border-collietik efter "Fast" vid Herrökna. Förare var fårherde Lars Andersson. Hon gjorde ett bra lydnadsprov och klarade vissa vallningsmoment bra. Något hetsig.

Av de återstående två hundarna var "Rustgårdens Inverness Kajsa", förd av fröken Märta Andersson, den bästa. Hon blir säkert bättre, om lydnaden stod på ett högre plan. Vallningen skötte den lilla tiken med fart och gott resultat, även fast en ej så roligt skärpa kom fram då och då.

Herröknaproven gjorde icke anspråk på att vara en uppvisning för talrik publik. Därtill är platsen för avlägset belägen. Proven i Västerås däremot hade lockat en över förväntan talrik samling åskådare. Och fanns i samlingen personer med det rätta intresset för en arbetande hunds prestationsförmåga, fingo de valuta av besöket. Nog är det sant, att de hundar som

Kynologiskt huvudbry

avlägga olika slag av bruksprov i de flesta fall äro långt mera utbildade och särskilt i lydnadsproven göra bättre prestationer än våra vallhundar. Men då frågan är om de senare slagen hundars verkliga prov, vallningen, har man all anledning att vara belåten med vad de kunna. Deras uppgift att sköta en stor flock av andra levande varelser efter förarens önskan, kan i varje fall icke sägas vara en lättare uppgift än skydds- eller rapporthundens. Snarare tvärt om. I varje fall är vallhundens arbete mindre rutinbetonat än andra brukshundars.

Fem hundar startade i proven i högre klass. Bland dem "Rustgårdens Inverness Kajsa" och "Lassie av Ökna", även nu förda av fröken Märta Andersson. Och nu är tiden inne att giva fröken Andersson en eloge för det sätt på vilket hon utbildat och uppvisar sina hundar. Ty resultatet blev att "Kajsa" belade andra platsen och "Lassie" tredje i svår konkurrens. De hade att uppta tävlan mot de gamla kämparna "Giss" och "Kula", vilka båda fick nöja sig med placeringar längre ner på skalan.

Segrare i högre klassen blev colliehunden "Giss 2" förd av H. Niederhauser, Sanda. "Giss 2" är son av "Giss" från Berga och en förhållandevis stor border-collie. Han vaktade lugnt och väl och sköttes bra av föraren. Prestationen var så mycket mera värd, som "Giss 2" i sitt dagliga arbete valdar kor. Sådan bör den verkliga brukshunden vara.

Om andra och tredje pristagarna är redan talat. Som fjärde hund placerade sig "Giss" förd av fårherde Bertil Karlsson. Det som brast för "Giss" var lydnads- och karaktärsproven. I vallningen var han bra.

"Kula", förd av fårherde Bertil Bredin, Johannisbergs flygfält, räckte icke till i tävlan med de förut nämnda. Hon avlade sina prov vid Herrökna för att undvika tävla på hemmaplan. Huvudsakligen brast det i lydnads- och karaktärsproven. Tiken var snabb i vallningen och skötte vissa detaljer under denna till belåtenhet.

Resultat:

Nybörjarklass: 1) "Hocko", collie, förare Bertil Karlsson; Svenska Bruksbundklubbens hederspris; 2) "Nelly", border-collie, förare Karl Hallquist, silvermedalj; 3)

- 1) Vad betyder CANIS?
- 2) Vad menas med premolarer?
- 3) Vad är då molarer?
- 4) Varför får hunden röda ögon av att äta socker?
- 5) Hur många tusen hundar voro skatteskrivna i Stockholm 1.11.48.
- 6) Är "flygande hund" en brukshund eller vad eljest?

Rätta svar på alla frågor vittnar om utmärkt orientering i kynologien. Kan ni rätt besvara minst 5 frågor, kan ni anse er mycket väl orienterad. För minst 3 rätta svar blir ni godkänd.

(De rätta svaren återfinns på sid. 115.)

"Lassie av Ökna", border-collie, förare Märta Andersson, silvermedalj; 4) "Fanny", border-collie, förare Lars Andersson, bronsmedalj; 5) "Rustgårdens Inverness Kajsa", border-collie, förare Märta Andersson, bronsmedalj; 6) "Fatty", border-collie, förare Stig Andersson, intet pris.

Högre klass: 1) "Giss 2", border-collie, förare H. Niederhauser, silvermedalj, Torstenssons herrekiperings hederspris; 2) "Rustgårdens Inverness Kajsa", border-collie, förare Märta Andersson, Idrottsmagasinets hederspris; 3) "Lassie av Ökna", border-collie, förare Märta Andersson, urmakare Levins hederspris; 4) "Giss", border-collie, förare Bertil Karlsson, herr Gunnar Skölds hederspris; 5) "Kula", border-collie, förare Bertil Bredin, Svenska Bruksbundklubbens plaket.

Sven Sixtenson.

Populär kan man utan överdrift kalla SBK:s Stockholmsavdelnings uppvisningsgrupp. Fotot här ovan är taget efter en uppvisning i samband med Svenska Kennelklubbens utställning i Stockholm, söndagen den 24 oktober 1948. Från vänster räknat: Axel Hellgren, (speaker), Harry Carlsson med Klipp, Eric Öhman med Morris, Sören Schödin med Tanja, Tauve Andersson med Pan, Axel Svensson med Lotty, Einar Öhrn med Ondra, Nils Löwenborg med Sapp, Melwin Svensson med Aia, Eric Gustafsson med Tamm, Isidor Karlsson med Prince Noir och slutligen Knut Törnkvist (truppens ledare).

Skärpta bestämmelser för utställningschampionat

Svenska Kennelklubben har beslutat ändra kraven på utställningschampionat, därhän att det i fortsättningen kommer att erfordras godkänt betyg i lägst nybörjarklass på officiellt bruksprov. Ändringen innebär att det ej längre räcker med godkänt betyg i appelklassen.

Motivet till denna ändring har man att söka däri, att för övriga brukshundsraser såsom fågelhundar, stövare av alla slag, drever, gryt- och älghundar kräves prov, som i svårighetsgrad och utbildningstid överstiger vår appelklass och närmast motsvarar godkänt betyg i högre klass. Då vi anmodats att överväga en skärpning av bestämmelserna framstod det för oss såsom klart, att man inte längre kunde hålla på det för brukshundsraserna gällande relativt lätta provet utan att en skärpning var nöd-

vändig. Med hänsyn till utbildningsbanorna stannade emellertid SBK:s centralstyrelse för att endast föreslå en skärpning från godkänt betyg i appelklass till godkänt betyg i nybörjarklass. Man har anledning att vänta att efter antal år frågan om ytterligare skärpning måste övervägas. Svenska Kennelklubben har följt SBK:s rekommendation att gå fram med relativt stor försiktighet.

Vår centralstyrelse har varit enig på denna punkt, och vi hoppas att beslutet skall mottagas med gillande av klubbens medlemmar. Härigenom har nämligen brukshundarnas karaktärsegenskaper och deras praktiska användbarhet ytterligare poängterats och fört upp dem till nära jämbördighet med de olika jakthundsraserna.

Kynologiskt huvudbry

avlägga olika slag av bruksprov i de flesta fall äro långt mera utbildade och särskilt i lydadsproven göra bättre prestationer än våra vallhundar. Men då frågan är om de senare slagen hundars verkliga prov, vallningen, har man all anledning att vara belåten med vad de kunna. Deras uppgift att sköta en stor flock av andra levande varrelser efter förarens önskan, kan i varje fall icke sägas vara en lättare uppgift än skydds- eller rapporthundens. Snarare tvärt om. I varje fall är vallhundens arbete mindre rutinbetonat än andra brukshundars.

Fem hundar startade i proven i högre klass. Bland dem "Rustgårdens Inverness Kajsa" och "Lassie av Ökna", även nu förda av fröken Märta Andersson. Och nu är tiden inne att giva fröken Andersson en eloge för det sätt på vilket hon utbildat och uppvisar sina hundar. Ty resultatet blev att "Kajsa" belade andra platsen och "Lassie" tredje i svår konkurrens. De hade att uppta tävlan mot de gamla kämparna "Giss" och "Kula", vilka båda fick nöja sig med placeringar längre ner på skalan.

Segrare i högre klassen blev colliehunden "Giss 2" förd av H. Niederhauser, Sanda. "Giss 2" är son av "Giss" från Berga och en förhållandevis stor border-collie. Han vaktade lugnt och väl och sköttes bra av föraren. Prestationen var så mycket mera värd, som "Giss 2" i sitt dagliga arbete valdar kor. Sådan bör den verkliga brukshunden vara.

Om andra och tredje pristagarna är redan talat. Som fjärde hund placerade sig "Giss" förd av fårherde Bertil Karlsson. Det som brast för "Giss" var lydads- och karaktärsproven. I vallningen var han bra.

"Kula", förd av fårherde Bertil Bredin, Johannisbergs flygfält, räckte icke till i tävlan med de förut nämnda. Hon avlade sina prov vid Herrökna för att undvika tävla på hemmaplan. Huvudsakligen brast det i lydads- och karaktärsproven. Tiken var snabb i vallningen och skötte vissa detaljer under denna till belåtenhet.

Resultat:

Nybörjarklass: 1) "Hocko", collie, förare Bertil Karlsson; Svenska Bruksbundklubbens hederspris; 2) "Nelly", border-collie, förare Karl Hallquist, silvermedalj; 3)

- 1) Vad betyder CANIS?
- 2) Vad menas med premolarer?
- 3) Vad är då molarer?
- 4) Varför får hunden röda ögon av att äta socker?
- 5) Hur många tusen hundar voro skatteskrivna i Stockholm 1.11.48.
- 6) Är "flygande hund" en brukshund eller vad eljest?

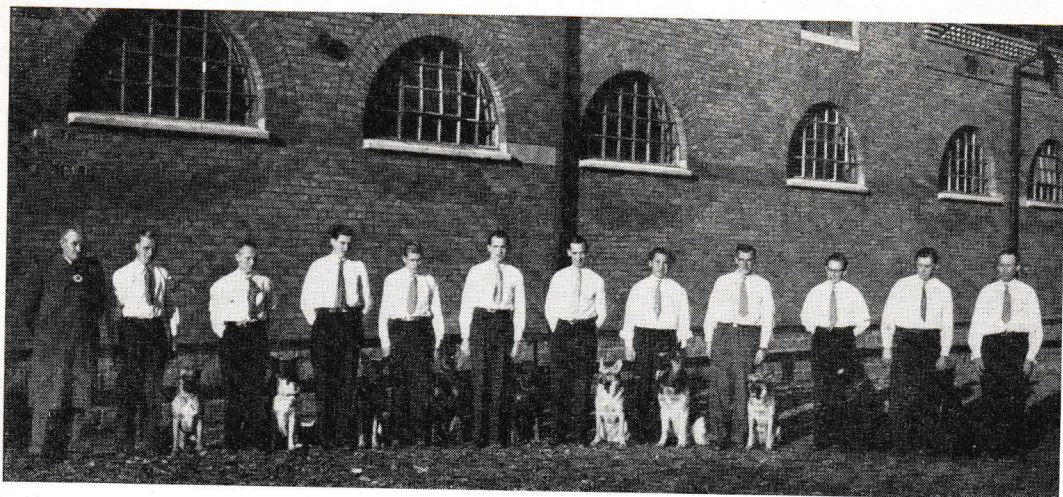
Rätta svar på alla frågor vittnar om utmärkt orientering i kynologien. Kan ni rätt besvara minst 5 frågor, kan ni anse er mycket väl orienterad. För minst 3 rätta svar blir ni godkänd.

(De rätta svaren återfinns på sid. 115.)

"Lassie av Ökna", border-collie, förare Märta Andersson, silvermedalj; 4) "Fanny", border-collie, förare Lars Andersson, bronsmedalj; 5) "Rustgårdens Inverness Kajsa", border-collie, förare Märta Andersson, bronsmedalj; 6) "Fatty", border-collie, förare Stig Andersson, intet pris.

Högre klass: 1) "Giss 2", border-collie, förare H. Niederhauser, silvermedalj, Torstenssons herrekiperings hederspris; 2) "Rustgårdens Inverness Kajsa", border-collie, förare Märta Andersson, Idrottsmagasinets hederspris; 3) "Lassie av Ökna", border-collie, förare Märta Andersson, urmakare Levins hederspris; 4) "Giss", border-collie, förare Bertil Karlsson, herr Gunnar Skölds hederspris; 5) "Kula", border-collie, förare Bertil Bredin, Svenska Brukshundklubbens plakett.

Sven Sixtenson.

Populär kan man utan överdrift kalla SBK:s Stockholmsavdelnings uppvisningsgrupp. Fotot här ovan är taget efter en uppvisning i samband med Svenska Kennelklubbens utställning i Stockholm, söndagen den 24 oktober 1948. Från vänster räknat: Axel Hellgren, (speaker), Harry Carlsson med Klipp, Eric Öhman med Morris, Sören Schödin med Tanja, Tauve Andersson med Pan, Axel Svensson med Lotty, Einar Öhrn med Ondra, Nils Löwenborg med Sapp, Melwin Svensson med Aia, Eric Gustafsson med Tamm, Isidor Karlsson med Prince Noir och slutligen Knut Törnkvist (truppens ledare).

Skärpta bestämmelser för utställningschampionat

Svenska Kennelklubben har beslutat ändra kraven på utställningschampionat, därhän att det i fortsättningen kommer att erfordras godkänt betyg i lägst nybörjarklass på officiellt bruksprov. Ändringen innebär att det ej längre räcker med godkänt betyg i appelklassen.

Motivet till denna ändring har man att söka däri, att för övriga brukshundsraser såsom fågelhundar, stövare av alla slag, drever, gryt- och älghundar kräves prov, som i svårighetsgrad och utbildningstid överstiger vår appelklass och närmast motsvarar godkänt betyg i högre klass. Då vi anmodats att överväga en skärpning av bestämmelserna framstod det för oss såsom klart, att man inte längre kunde hålla på det för brukshundraserna gällande relativt lätta provet utan att en skärpning var nöd-

vändig. Med hänsyn till utbildningsbanorna stannade emellertid SBK:s centralstyrelse för att endast föreslå en skärpning från godkänt betyg i appelklass till godkänt betyg i nybörjarklass. Man har anledning att vänta att efter antal år frågan om ytterligare skärpning måste övervägas. Svenska Kennelklubben har följt SBK:s rekommendation att gå fram med relativt stor försiktighet.

Vår centralstyrelse har varit enig på denna punkt, och vi hoppas att beslutet skall mottagas med gillande av klubbens medlemmar. Härigenom har nämligen brukshundarnas karaktärsegenskaper och deras praktiska användbarhet ytterligare poängterats och fört upp dem till nära jämbördighet med de olika jakthundraserna.

Linköpingsutställningens domarprotokoll

Boxer.

Prisdomare: Kontorschef Th. Berneck, Stockholm.

Årstavallens Dictator 8933/47, äg fru Lena Holmberg, Stockholm. En mycket god gul hund med okuperade öron. Välskuret huvud med väl utfyllt nosparti. Mörka, vackra ögon. Bra rygg, kropp och ben. Rätt bra gång men för ut armbågarna något. 1:a ukl.

Black Bottom 10909/46, äg fru Anglerud, Stockholm. En mycket god typ (tigrerad), som jag nyligen bedömt. För mörk och sotig i färgen, vilket stör helhetsintrycket. I segrarklass gick Boy von Turnellen före på grund av större elegans. 1:a ökl, 2:a skl.

Buster 12698/46, äg försäljningschef Olof Bohman, Linköping. En välkroppad gul hund. Huvudet är något långt med sluttande näsrygg och något platt hjässpanti. Något ojämna framtänder och rätt stort underbett. Ögonen skulle önskas mörkare. Bra front och framben. Bra rygg och bakben samt bra gång. 2:a ökl.

Buster 3496/47, äg järnhandelsbitr. Sven-Ivar Brodd, Linköping. En mycket god gul hund med okuperade öron. Ett bra huvud. Kinderna dock något bulliga. Masken kunde vara kraftigare. Bra front och framben. Bra rygg och bakben. Gången något nystande fram. 1:a ökl, 3:e skl.

Boy von Turnellen 12832/46, äg fru Inez Engström, Stockholm. En utmärkt hund (tigrerad), som tidigare vid flera tillfällen bedömts av mig. I profil är huvudet nu bättre än tidigare. Bakbenen äro fortfarande något svaga i hasen. 1:a ökl, 1:a skl, cert, Hp.

Brenda 10915/46, äg fröken Inga Selling, Stockholm. En mycket god tigrerad tik, som ger ett synnerligen gott helhetsintryck. Ett proportionerligt huvud med en aning bulliga kinder. Bra hals, rygg och extremiteter. Bra gång. 1:a ökl, 1:a skl, cert, Hp.

Doggy 12656/46, äg stud. Lillian Åberg, Norrköping. En mycket god gul tik. Huvudet välskuret. Mörka vackra ögon. Utmärkta tänder och bett. Torr och vacker hals. Bra front och framben. Något flat bröstorg. För högt uppdraget njurparti i förhållande till bröstets djup. Sluttande kors. Bra bakben. För framtassarna inåt vid gång. 1:a ökl, 2:a skl.

Dobermannpinscher.

Prisdomare: Direktörsassistent Sven Hydén, Stockholm.

Garonn av Ranehäll 959/47, äg herr Sune Berryll, Enskede. Mycket god typ. Hunden dock för mager. Vackert huvud. Bra tänder och bett. Något för ljusa ögon. Bra rygg men något för sluttande kors. Relativt utvecklad i fronten. Rätt bra rörelser. God karaktär. (22 månader.) 2:a ökl.

Sacco 10040/46, äg ingenjör Oscar W. Eklund, Linköping. Utmärkt typ. Elegant och stark. Välskuret huvud. Bra bett. Rygglinjen i stort sett utan anmärkning. Bra front. Bra frambensrörelser. Bakbensviklarna något för stora. Bra karaktär. 1:a ökl, 1:a skl, cert, Hp.

Zara av Norberga 2414/47, äg herr K. Anglerud, Åkeslund. En relativt liten tik av mycket god typ. Proportionerligt huvud. Bra tänder och bett. Bra front och förstklassiga rörelser. Sluttande kors. Något vitt i bringan. 1:a ökl, 2:a skl.

Gaethel av Ranehäll 964/47, äg fru Agnes Lindqvist, Ulvsunda. Mycket god typ. Bra huvud. Bra bett och rätt vackra ögon. Bra rygglinje i stillastående. I rörelse starkt överbyggd och stundom krum. Rörelserna rätt bra. Mera temperament önskas. 2:a ökl.

Tanja, äg butiksföreståndare Eric Gustafson, Höje. Utmärkt typ. Stark. Bra huvud. Mycket vackra ögon. Rätt bra front. Bra rygglinje. Korset tillfredsställande. Ryggen aningen för lång. Bra rörelser. Bra färg med undantag för vit strimma i bringan. 1:a ökl, 1:a skl.

Riesenschnauzer.

Prisdomare: direktörsassistent Sven Hydén, Stockholm.

Drabant 8644 VV, äg vaktkonstapel Sture Karlsson, Östra Husby. Mycket god typ. Stark och proportionerlig. Bra huvud. Acceptabelt bett. Ögonen önskas något mörkare. Stark bål. Rätt goda rörelser. Något utåtvidna armbågar och därför marktrång i rörelse. Rätt bra hårlag. 1:a ökl, 1:a skl.

Kaiser 5054/46, äg handl. Gunnar Eriksson, Norrköping. Mycket god typ men med flera detaljfel. Stark bra kropp med förstklassig front. Bra huvud och ögon. Tångbett. Myc-

ket stora bakbenvinklar. I rörelse utåtvridna armbågar och därför marktrång. Bra hårlag. Färgen något black. 2:a ökl.

Rottweiler.

Prisdomare: Direktörsassistent Sven Hydén, Stockholm.

Sonnbo's Tim 1232 UU, äg direktör Harald Befrits, Hjorthagen. Utmärkt typ. Bra, proportionerligt huvud. Bettet acceptabelt. Fronten bra men armbågarna utåtvridna i rörelse, och skuldrorna äro en aning lösa. Bra rygg. Goda vinklar och rörelser. Något skarp. 1:a ökl, 1:a skl, cert. Hp.

Tessy 1302/47, äg förvaltare Emil Edenborg, Nyköping. Utmärkt typ. Exteriört närmast idealet. Korset dock något sluttande. Bra huvud. Utmärkta tänder och bra bett. Bra ögon. Något för långa öron. Kroppen bra men ännu ej fullt utvecklad. (19 mån.) Borde vara något frimodigare. 1:a ökl, 1:a skl.

Schäfer.

Prisdomare: Konsulent Börge Rasmussen, Holstebro.

Aladdins Falko 9818/47, äg herr Sture Gunnarsson, Nyköping. Kraftig, langstrakt. Udmärket Brysdybde og Forbyst. Kraftig Ryg. Godt Kryds. Velvinklet. Noget blöd Håndrod. Let og jordvindende Trav. 1:a ökl, 1:a skl, cert, Hp.

Aladdins Geza 6575/48, äg fru May Odenholm, Stockholm. Stor, kraftig ung Han. Langstrakt, god Brystdybde. Kraftig och stram Ryg, godt Kryds. Noget blöd Håndrod. Bevægelsen bedst fortil. Fraskubbet kunde ønskes bedre. 1:a ökl.

Arméns Hux 10349/48, äg Arméhundväsendet, Övergård. Stor, kraftig, langstrakt, dybtstillet Han. Kraftigt, maskulint Hoved, mörka Öjne. Udmærket Brystdybde og Forbryst, kraftig, stram Ryg, godt Kryds. Velvinklet for, Knævinkling kunde ønskes noget skarpere. Bevægelsen let, men mangler Fraskub. 2:a ökl.

Arméns Ideal 6233/46, äg Arméhundväsendet, Övergård. Kraftig, langstakt, dybtstillet. Udmærket Hoved, mörke Öjne. God Brystdybde, stram Ryg. Noget stejlt Forlem. Bevægelsen ikke tilstrækkelig jordvindende. 2:a ökl.

Arméns Ippo 10339/48, äg Arméhundväsendet, Övergård. Middelkraftig, godt forhold Højde—Længde. Godt Hoved, god Brystdybde,

Ansats til Forbryst. Stram Ryg. Stejl Overarm og Håndrod. Bevægelsen kort 3:e ökl.

Arméns Jarro 10345/48, äg Arméhundväsendet Övergård. Rigelig stor, god Længde. Kraftigt Hoved. Mangler en Præmolar. God Brystdybde, noget fladribbet. God Ryg. Stejl Overarm. Bevægelsen ikke tilstrækkelig jordvindende. 3:e ökl.

Arméns Jäck 10346/48 äg Arméhundväsendet, Övergård. Rigelig stor, kraftig. Godt Hoved. Brystdybden kunde ønskes noget bedre. Ryggen ikke stram. Fremsskudt Skulder. Stejl Overarm. Bevægelsen noget kort og stødende. 3 ökl.

Arméns Kalas 3121/47, äg Arméhundväsendet Övergård. Stor kraftig, gode Højde—Længdeforhold. God Brystdybde, stram Ryg, godt Kryds. Stejlt Forlem. Bevægelsen noget kort. Mangler Fraskub. 2:a ökl.

Kim. äg Arméhundväsendet, Övergård. Stor, kraftig, langsrækt ung Han. Kraftigt, maskulint Hoved. Udmærket Brystdybde. Kraftig og stram Ryg. Kraftig Benstamme. Udmærket Bevægelse. 1:a ökl.

Arméns Lans 10347/48 äg Arméhundväsendet, Övergård. Middelstor noget let Han. Ret kraftigt Hoved. God Brystdybde, god Ryg. Stejlt Forlem. Bevægelsen let, men kort. 3:e ökl.

Arméns Lång 10348/48 äg Arméhundväsendet, Övergård. Stor, ret kraftig ung Han. Efter Alderen god Brystdybde. Ryggen endnu ikke stram. Steljt Forlem, kort trippende Bevægelse. Mangler två Præmolærer. 3:e ökl.

Barro 557 TT, äg herr Gösta Pettersson, Norrköping. Middelstor, middelkraftig ikke helt i Udstillningskondition. Lidt buet Næsryg, god Brystdybde. Ryggen ikke helt stram. Noget stejl Overarm. Let Bevægelse. 2:a ökl.

Bill 738 UU, äg byggnadsingeniör Arnold Johansson, Linköping. Rikelig stor, langstrakt. Kraftigt Hoved. Lyse Öjne. Noget mager Kondition. God Brystdybde. Karpelænd. Stejl Overarm. Bevægelsen mangler Fraskub. 3:e ökl.

Björn 3954/47, äg herr Fred Schicht, Sandared. Middelkraftig, ung Han. Godt Hoved. + 2 Præmolærer. God Brystdybde, mangler Forbryst, kraftig stram Ryg. Stejl Overarm. Bevægelsen let og Jordvindende. Ryggen svigter i Trav. 2:a ökl.

Bonni Tip-Top 115/48, äg jaktelev Stig Halonblad, Atvidaberg. Regelig stor. Middelkraftig. Noget mager Kondition. God Brystdybde.

God Ryg. Afskydende Kryds. Halekrog. Stejlt Forlem, Kort, stödende Beægelse. 3:e ökl.

Castor av Breviksnäs 2459 TT, äg tjänsteman V. Hallberg, Norrköping. Middelstor, middelkraftig Han. Ret god Brystdybde. God Ryg og Kryds. Let Bevægelse. 2:a ökl.

Dick 298/47, äg förrådsvaktmästare Evert Franzén, Norrköping. Lille, spinkel Han af daarlig Type. Højde-Længdeforhold ikke gode. God Brystdybde. Ret god Ryg. Kort Kryds. Ret velvinklet for, stejl bag. Bevægelsen mangler Fraskub. Intet pris.

Dingons Luck 7343 VV, äg herr Lennart Eklöv, Norrköping. Stor, kraftig, langstrakt, dybtstillet, velvinklet. Udmærket Bevægelse. 1:a ökl, 3 skl, 2:a brnkl.

Zambo av Kvarnäsa 684 UU, äg herr Valo Fromell, Köping. Middelstor, kraftig, langstrakt. Udmærket Brystdybde med Forbryst. God Ryg. Velvinklet for og bag. Let Bevægelse. — 2 Præmolare. 1:a ökl.

Leik 9029/46, äg hnudgårdsförman Karl-Bertil Pettersson, Västerås. Langhaaret. Middelstor, ret kraftig. Ret god Brystdybde. God Ryg. God dybde bag. Let Bevægelse. Faar paa Grund av Langhaarthed kun 3:e ökl.

Roy 6406/47, äg herr Evert Eriksson, Linköping. Overstor, slank, smal, myndeaktig, stejl. Intet pris.

Roy 7553/46, äg köpman Egon Hellkvist, Göteborg. Stor, middelkraftig, langstrakt Han. God Brystdybde, god Overlinie. Udmærket Bevægelse. 1:a ökl, 4:e skl.

Sack 4909/47, äg polisman Robert Skogblom, Linköping. En stor, middelkraftig, langstrakt Han, der ednu ikke er færdig. Efter Alderen god Brystdybde. God Ryg och Kryds. Udmærket jordvindende Bevægelse. 2:a ökl.

Cuno von der Schweizerwerken 5605/47, äg fru Sally Swärd, Smedslätten. Lille kraftig, langstrakt, harmonisk ädel og velvinklet. Udmærket Bevægelse. 1:a ökl, 2:a skl, 1:a brhkl.

Schäfergårdens Brio 4155 VV, äg herr Sigurd Hellberg, Hasslerör. Stor, middelkraftig, langstrakt. Lidt spinkelt Hoved i Forhold till Kroppen. Udmærket Brystdybde med Forbryst. God Ryg. Afskydende Kryds. Bevægelsen mangler Fraskub. 2:a ökl, 4:e brhkl.

Skottebo Tasso 4294 VV, äg herr Algot Karlsson, Arvika. Stor ret kraftig Han i lidt mager Kondition. Ret god Brystdybde. God Ryg, lidt afskydende, kort Kryds. Stejl Overarm, blöd Handrod. Bevægelsen bedre for end bag. 3:e ökl.

Swärdsgårdens Casan 3299/46, äg herr Lennart Hartin, Uppsala. Rigelig stor, ret kraftig Han. Ret god Brystdybde. Ansats till Forbryst. God Ryg. Noget stejlt Forlem. Bevægelsen noget stödende. 3:e ökl.

Dux av Tallgården 9279/46, äg herr Tobias Falk, Nyköping. Stor, middelkraftig Han. Godt Hanhundehoved. Mangler 2 Præmolare. Ret god Brystdybde. God Ryg. Lidt stejl Overarm. Let Bevægelse. 2:a ökl.

Tjark 2977 TT, äg herr Berndt Ailert, Krokkek. Middelstor och middelkraftig Han. Godt Hoved. God Brysdybde. Ryggen ikke helt stram. Bevægelsen mangler Fraskub. 2:a ökl.

Ilo von Tychoburg 2229/48, äg hovslagare-mästare H. Sedvall, Enköping. Stor, kraftig, meget langstrakt, dybtstillet Han. Ryggen ikke helt stram. Udmærket, jordvindende Bevægelse. 1:a ökl, 3:e brhkl.

Vargo 790/46, äg fru Märta Törnqvist, Nyköping. Stor, kraftig, noget grov Han med lokket Haarlag og rigelig fed. Bredt og dybt Bryst. God Overlinie. Udmærkede Vinkler. God Bevægelse. 2:a ökl.

Varro 2802/47, äg fru Elvan Gustavsson, Norrköping. Stor og middelkraftig Han. Godt Hoved. God Brystdybde, god Overlinie. Noget fremskudt Skylder. Let Bevægelse. 1:a ökl.

Aladdins Fauna, äg byggmästare Östen Rohnell, Spånga. En middelstor, langstrakt, harmoniskt og ädel Tika. Udmærket Brystdybde. Udmærket Overlinie. Fortrinlig Bevægelse. 1:a ökl, 1:a skl, cert, Hp.

Hättan 4639/47, äg Arméhundväsendet, Övergård. En stor, kraftig og langstrakt Tika Udmærket Brystdybde og Forbryst. Ryggen eftergivende, bred. Bredt Kryds. Bevægelsen let, men Fraskubbet kunde ønskes bedre. 1:a ökl.

Arméns Jappi 10343/48, äg Arméhundväsendet Övergård. En rigelig stor, kraftig, langstrakt, Tika. God Brystdybde med Forbyst. Ryggen ikke helt stram, godt Kryds. Let Bevægelse. 2:a ökl.

Bojárs Cintra 7186/46, äg köpman Erik Berg, Sjömarken. Middelstor, kraftig, langstrakt, dybtstillet Tika med udmærket Dybde for og Bag. Udmærket Bevægelse. 1:a ökl, 3:e skl.

Dingons Laila 7344 VV, äg herr Sture Gunnarsson, Nyköping. Stor, kraftig, langstrakt, dybtstillet, harmonisk med udmærket Dybde for og bag. Udmærket Bevægelse. 1:a ökl.

Jasså 5096/48, äg Arméhundväsendet, Övergård. Rigelig stor, noget maskulin præget Tika. God Brystdybde, god Overlinie. Stejl Over-

arm. Bevægelsen noget kort og stødende. 2:a ökl.

Mästerhems Tessan 148 XX, äg fröken Ruth Persson, Örebro. Stor, middelkraftig, god Brystdybde, god Overlinie. Noget stejl Overarm, velvinklet bag, god Bevægelse. 1:a ökl, 4:e skl.

Schäfergårdens Aia 1820 VV, äg målare Per Åslund, Nyköping. Rigelig stor, kraftig, god Brystdybde med Forbryst. God Overlinie. Lidt lokket Haarlag. Let Bevægelse. 2:a ökl, 2:a brhkl.

Silva 2339 VV, äg fru Ella Schicht, Sandared. Middelstor, meget kraftig, rigelig fed Tika. Dybt og bredt Bryst. Udmærket Overlinie. Udmærket Dybde for og bag. Udmærket jordvindende Bevægelse. 1:a ökl, 2:a skl.

Skottebo Jana 4295 VV, äg köpman Bertil By, Arvika. Stor, middelkraftig Tika. Ret god Brystdybde, Ansats til Forbryst, god Overlinie. Noget stejl Overarm. Bevægelsen noget kort. 2:a ökl.

Stumpan 4578 UU, äg fanjunkare Tore Nyren, Nyköping. Middelstor, kraftig Tika, der kunde taale en Streg mere i Længden. God Brystdybde med Forbyst. Noget overbygget. Let Bevægelse. 2:a ökl.

Säterjäntans Stintan 447 VV, äg fabrikör O. Persson, Stockholm. Middelstor, kraftig, langstrakt Tika. God Brystdybde, god Overlinie noget stejl Overarm. God Bevægelse. 1:a ökl.

Womba 5609/46, äg fru Ulla Ekberger, Motala. Stor, middelkraftig, langstrakt, god Brystdybde, god Overlinie. Velvinklet. God Bevægelse. 1:a ökl.

Zana 4911/47, äg fru Marie Louise Brenner, Linköping. En ung endnu ikke færdig Ungtika, der viser kendelig Tegen paa Nervösitet og derfor ikke præmieres. Intet pris.

Hyski av Åsabo 5199/46, äg herr Stig Josefson, Linköping. En stor, middelkraftig, langstrakt Tika. God Brystdybde, god Overlinie. Noget stejl Overarm, velvinklet bag. God Bevægelse. 1:a ökl, 1:a brhkl.

Mia av Åsabo 11478/46, äg furir L. Sydbom, Linköping. Stor, lidt slank Tika med rigelig Luft under sig. Fremskudt og stejl Skulder. Knävinkling kunde ønskas bedre. Mangler 3 Præmolarer. Bevægelsen let. 3:e ökl.

Gynna annonsörerna!

Vår veterinära frågespalt

Veterinär PER VIRIDEN, ledamot av centralstyrelsen, har välvilligt lovat besvara frågor från läsekreten i denna spalt.

Fråga: Kan det vara någon risk, att ett år efter det vår hund avlidit i valpsjuka låta en sju månaders schäfervalp vistas i villan och bl. a. begagna den förra hundens korg att ligga i?

Svar: Äro korgen och övriga platser där den avlidna hunden vistats i villan väl rengjorda, förefinnes knappast någon risk.

Kynologiskt huvudbry

Svaren på frågorna på sid. 110.

- 1) Canis är latin och betyder hund.
- 2) De fyra första tänderna bakom hörntänderna.
- 3) Tänderna bakom premolarerna (2 på var sida i överkäken och 3 på var sida i underkäken).
- 4) Att hunden skulle få röda ögon av att äta socker är endast ett gammalt talesätt, som icke har motsvarighet i verkligheten.
- 5) Antalet tangerar 10 tusen.
- 6) Flygande hund är en fladdermus.

Utom tävlan.

Ch Joggi von der Elfenwiese 5903/46, äg direktör H. Andreasson, Mölnådal. En kraftig, middelstor, harmonisk og ädel Han med fortrinligt Kropstykke og helt igennem fortrinligt.

Med hund i Vilhelminafjällen

Semestrarna börjar väl för de flesta av oss vara ett minne blott. Det är att hugga i med nya krafter och visa omgivningen, att ledigheten liksom laddat upp "maskineriet".

Men när knoget för dagen är slut och man får ett par minuter över, kilar tankarna gärna tillbaka till den semestertid som varit. En rolig episod man upplevt kanske lurar fram ett litet leende och sedan man knackat ur pipan eller lagt undan tidningen passerar semestern revy för ens inre.

Vilhelminafjällen, ja de voro för inte så länge sedan en "vit fläck" på kartan för de flesta av landets innevänare. Numera har turismen i hög grad även där satt sina spår. Själv uppfödd — om inte precis i Marsfjällets skugga, så inte långt därifrån — lekte mig tanken på semester i Marsfjällen i hägen. Från början var det nog inte meningen att hunden skulle få följa med. Resan i längsta laget — 17 timmars så gott som oavbruten tågresa och 2 mils buss- eller cykelfärd — gör att man betänker sig flera gånger innan hunden får komma med på färden. Nåväl, min hustru och jag bestämde oss för att hunden skulle få ingå i semesterplanen. Det ångrar ingen av oss. Hur skulle han resa? I bur? Nej! Vem skulle bära hundmaten? Naturligtvis hunden själv genom klövjning. Den egna packningen blir i regel tillräckligt tung ändå.

En timme försenade anlande vi till Vilhelmina. Hunden var fortfarande i strålände vi

gör vid framkomsten till Vilhelmina. Där samlade vi hop packningen, lastade den på cyklarna, påsatte hundbrädan och voro så redo för avfärd till den besjungna Malgomaj, där välbehövlig vila och mat väntade oss. Cykelfärden blev nästan för ansträngande efter den långa resan. Det började nämligen blåsa stark motvind. Jag hade en resväska på pakethållaren, en förhållandevis tung ryggsäck och hunden på cykeln (att den höll). Hunden stortrivdes och då glömdes alla besvärligheter. Vid framkomsten togs ett av de kallaste bad jag någonsin varit med om. Hunden simmade omkring och såg ut som världens lyckligaste varsel, obekymrad om Ångermanälvens isande vatten. Några dagars vila följde, varunder packningen för fjällfärden genomgicks. Provianten bestod för oss själva av torr mjölk, vacuumtorkad mat och bröd, smör, kaffe, socker, några hårdkokta ägg, lite kokt potatis och en korvbit. Den torkade maten kan på det varmaste rekommenderas. Lätt att packa och bära och snabblagad, vilket sistnämnda är en stor fördel, då det i regel är ont om bränsle och särskilt torrt sådant ovanför trädgränsen. Hundens mat utgjordes av en blandning makaroner och korv och hundkex. Utfordring med makaroner bör ske först, enär de icke tåla längre vistelse i värme. Då färden beräknades till c:a 5 dagar, blev hans börda relativt lätt, varför han trots oträning fick överta en del av våra tunga bördor. Det han ansågs kunna bära överflyttades, väl förpackat i plastic (risk för väta) vid vadning över fjällbäckar och åar) till hans packfickor. Färddagen var inne och vi bordade bussen, som skulle föra oss en bit mot målet. Den 7 mil långa bussresan gick fint. Ingen blev bussjuk. I Saxnäs ordnades båt dels över Kultsjön och dels över Marssjön. Under fotmarschen mellan de två sjöarna, dryga 3 km., fick hunden den första hårda känningen av sin börda. Den såg ej ut att genera på något sätt. Gången var jämn (ville några gånger slå över i pass) och plattsen, efter den första i kolonnen, höll han konstant. Efter en rask marsch nådde vi Marssjön, där vår förutbeställda båt mötte. Framkomna till Marsliden kl. 12.30 beslöt vi dumt nog, att inte övernatta utan direkt ge oss på vandringsringen till Marsfjällskåtan. Här vill jag först

som sist ge det rådet: *gå aldrig i fjällen nattetid*, om inte ytterst tvingande omständigheter det påkallar. Jag kan inte nog berömma vår hund, som tåligt och tyst följde i kolonnledarens spår. De enda gånger han irriterade var då han liksom ville "gå fot". Då stigarna äro mycket smala och myrarna äro spångade, höll han på att ramla omkull, när väskorna slog emot benen. Nåja, allt var otränning och när han kände obehag av det själv, gick han genast tillbaka. Trots den dryga fem timmar långa marschtiden gick allt väl, om man undantar ett intermeso vid en bäckövergång. Bäckerna kunde inte forceras av hunden och mig samtidigt. De stora stenarna lågo för långt från varandra. Hunden blev därför kvarhållen tills jag var över bäcken, vilket var fel. Ty då han släpptes gick han ej på stenarna, utan tog ett jättesprång med packfickorna på och hamnade i bäcken. Om oturen varit framme hade han lätt brutit ett ben eller slagit sig illa mot den ojämna bäckbottnen. Hunden borde ha skickats först, ty då går den lugnast. Framkomna till kátan, vars eldstad rök in så där lagom för att man skulle "känna sig hemma", ordnade vi med mat och somnade sedan in på renhudarna. Vi vaknade i det härligaste solskenet. Mjukade upp lemmarna och

beslöto oss för att bestiga den 1589 m höga marsfjälltoppen. Handling följde på beslut. I sällskap med bl. a. en ståtlig rentjur, som en gång var endast 5 m från oss (hunden kopplad) gingo vi upp till toppen. En och annan fjällemmel, som kilade mellan stenarna, vann hundens stora intresse. Kl. 19,00 voro vi åter "hemma", nästan lika trötta som när vi första gången tog kátan i besittning. Jag hade fått för mig, att "vanliga" hundar inte lägger sig när rast göres, men var så lugna. Efter och under de marscher vi gjorde lade sig vår hund bums ned så fort det gjordes halt, utan minsta tecken eller kommando. På kvällen fingo vi "främmande" och vid munspelets toner dracks kaffekask på äkta lappmanér. Några utläningar bestego toppen på natten, kokade kaffe vid återkomsten och fortsatte sedan mot Grundfors. Allt under vår väktares dolda morande. Ingen risk att bli överraskad i hundsällskap. När vi "kunde" omgivningen gick sedan färden mot Fatmomokke lappby. Vi följde en av S. T. F. nyligen rösad led, tills den gick in på "stora" vägen mot Grundfors. Vadade över Ransarån. Jag skall hör göra ett inpass. När det gäller vadning med hund som färdkamrat, bör man bl. a. iakttaga: är vadet lugnt vadar man bara som vanligt d.v.s. med kläderna av, så långt som vattnet beräknas djupt, och hunden får simma fritt. Är emellertid vadet starkt strömmande, får man lov att koppla hunden ordentligt såväl vid halsband (ej stryp-) som vid selen. Lugn och trevande gång (det iskalla vattnet bara friskar upp). Tala lugnande till hunden, om han blir orolig. På andra stranden sadlas om. Framkomna till Fatmomokke åt och drack vi och inväntade den postbåt, som 3 ggr i veckan letar sig hit upp och nu skulle föra oss en bit på hemväg.

Brynolf Hansson.

Ch Solåkers Curt (King) 234 MM

Ch. Solåkers Curt (King). Knut Törnkvists i Stockholm trogne vän och följeslagare, är död.

King var en prydnad för sin ras, lugn och målmedveten.

Han vann sina segrar ärligt och rättvist, som han var lärd.

Ett otal segertroféer och ett oförglömligt minne lämnar King efter sig.

M. B.

Från lokalavdelningarna

Red. är tacksam för referat över lokalavdelningarnas verksamhet. Av utrymmes-skäl bör dylika referat dock göras så koncentrerade som möjligt; deras innehåll bör främst vara inriktat på vad som kan vara av intresse även för övriga avdelningar. Referat, som innehålla goda och efterföljansvärda uppslag i fråga om verksamhetens bedrivande eller i övrigt pigga och klatschiga skildringar, kunna alltid påräkna förtur i avseende på publicering.

ESKILSTUNA.

SBK:s lokalavdelning i Eskilstuna hade den 24 okt. 1948 anordnat sin första officiella tävling. Eftersom eskilstunaavdelningen är ganska nystartad och det var avdelningens första tävlan förekom endast prov i appellklass.

På grund av att markerna vid avdelningens stuga ej äro lämpade för tävling höllos proven strax bortom Eskilstuna Folkets Park, där lämpliga marker finnas. Dit hade fraktats en mindre manskapsbarack, som lånats för tävlingen, i vilken serverades smörgås, kaffe och varm mjölk. Trångt var det, men som sämjan var god, gick det bra i alla fall.

Någon svårighet att anskaffa priser hade det inte varit, så det var en ganska förmämlig prissamling som delades ut efter tävlingen.

Resultat:

- 1) Sickan (av domarna godk. som schäfer-typ) 284 2/3 p., uppfl. Ägare och förare E. Carlsson, Eskilstuna.
- 2) Sessan 8555/48, schäfer, 253 1/3 p. uppfl. Förare N. Jansson, Eskilstuna.
- 3) Barry av Ceasar 32 VV, schäfer, 233 2/3 p. uppfl. Ägare fru Milli Börjes. Förare E. Börjes, Stockholm.
- 4) Rahjan 2863/47, schäfer, 214 2/3 p. uppfl. Ägare och förare fru G. Bäckström, Eskilstuna.
- 5) Jori, schäfer 203 2/3 p. godk. Ägare och förare L. O. Rylander, Katrineholm.
- 6) Robbin av Aros 8752/47, airedaletterier, 202 2/3 p. godk., (startade utom tävlan). Ägare och förare Birger Elgh, Köping.

Sekr.

JÖNKÖPING.

Fredagen den 10 september samlades på kallelse intresserade hundägare till Jönköpings Idrottshus. Mötet, som leddes av Ingeniör Karl Erik Berg, beslöt att bilda en avdelning av Svenska Brukshundklubben. Klubben fick namnet Jönköpingsortens Brukshundklubb och verksamhetsområdet kommer att omfatta Södra Wetterbygden. Redan första kvällen registerades ett femtiotal medlemmar. Till ordförande för årsmötet valdes ingenjör Berg.

Redan på söndagen den 12 sept. började klubben sin verksamhet med appdressyr. Dessa övningar komma att fortsätta varje söndag under den mörka årstiden. A6 övningsfält har välvilligt ställts till klubbens förfogande. Som instruktörer fungerar t. v. hrr Karl Erik Berg, Nils Skoglund och Roland Persson.

NYKÖPING.

Det råder intet tvivel om, att intresset för klubbarbetet i hög grad befrämjas av att klubbledningen håller ett väloljat tävlingsmaskineri igång under största delen av verksamhetsåret. Tävlingar skapa en god kontakt medlemmarna emellan och sporra deltagarna till målmedveten träning.

Ett visst samband med tävlingarna är alltid önskvärt. Ett sådant samband vinnes genom att anordna s.k. poängtävling, i vilken resultat från såväl officiella bruksprov, draghundstävlingar och klubbstävlingar inräknas.

Ett flitigt deltagande i utställningar med därför kvalificerade och lämpade hundar bör också uppmuntras. En poängtävlan för utställningshundar kan vara till god hjälp i detta syfte.

Nyköpingsavdelningen har under året tillämpat och ingående provat av lokalavdelningens styrelse utarbetade bestämmelser för poängtävling. Då det kan tänkas, att dessa bestämmelser kunna tjäna som förebild för övriga SBK:s lokalavdelningar, återgivas de härnadan i sin helhet.

Bestämmelser för poängtävling.

Inom SBK:s Nyköpingsavdelning anordnas årligen poängtävling, dels för tävlingshundar, dels för utställningshundar.

Tävlingstid 1/1—31/12.

A. Tävlingshundar.

I poängtävlan räknas högst 3 officiella och högst 4 klubb tävlingar och 1 nationell draghundstävling och 1 klubb tävling för draghundar.

Om deltagande icke ägt rum i någon officiell tävling (bruksprov) få 5 klubb tävlingar räknas.

Därest någon deltagit i flera tävlingar än ovan nämnts, räknas de, i vilka de bästa resultaten nåtts. Inom samma grupp eller i någon klass inom annan grupp.

måste, oavsett den uppflyttas vid officiellt bruksprov eller ej, tävla i närmast högre klass inom samma grupp eller i någon klass inom annan grupp.

c) Gemensam prislista sammanställs för samtliga grupper och klasser, som tävlingen omfattat. Ordningsföljden erhålles genom att uppnådd poängsumma divideras med koefficientsumman för de moment tävlingen omfattat. Denna räkneoperation ger hundens medelbetyg. Den hund, som erhåller högsta medelbetyget, vinner tävlingen — oavsett tävlingsklass.

Poängtabell.

Placering	Klubb tävling klubbmästerskap	Officiellt bruksprov			
		Appellklass	Nybörjarklass	Högre klass	Segrarklass
1	9	10	11	12	13
2	7	7	8	9	10
3	6	6	7	8	9
4	5	5	6	7	8
5	4	4	5	6	7
6	3	3	4	5	6
7	2	2	3	4	5
8	1	1	2	3	4

Poäng för officiellt bruksprov räknas för placering enligt den officiella prislistan.

Poäng för officiellt bruksprov räknas endast om uppnådd poängsumma berättigar till godkännande enligt prövningsordningarna.

Poäng för klubb tävling och klubbmästerskap: Se nedan.

Bestämmelser för klubb tävling och klubbmästerskap.

a) Klubb tävling och klubbmästerskap anordnas i samtliga grupper och klasser med undantag av anlagsprov.

b) Vid klubb tävling och klubbmästerskap får hund tävla i en grupp och inom gruppen i en klass.

Hund, som tävlat i en klass vid officiellt bruksprov, klubb tävling eller klubbmästerskap, får icke tävla i lägre klass inom samma grupp vid efterföljande klubb tävlingar.

Hund, som ett år placerat sig bland de tre främsta i poäng tävling, får efterföljande år icke tävla i samma grupp och klass, utan

d) Poäng i poäng tävlan tilldelas enligt poäng tabellen med ledning av den gemensamma prislistan.

Slutresultat.

Den hund, som i poäng tävlingen uppnår högsta sammanlagda poängsumma blir framgångsrikaste tävlingshund under året. De framgångsrikaste hundarna böra premieras vid årsfesten påföljande år.

B. Utställningshundar.

I poäng tävling räknas högst 4 utställningar. Därest någon hund deltagit i flera utställningar, räknas de fyra, där de bästa resultaten nåtts.

Har Du något förslag angående tidsskriftens innehåll — meddela detta till redaktionen!

Poängtabell.

Pris	Öppen kl.	Brukskl.	Segrarklass	Avelsklass	Ungdomskl.
1	5	5	5	5	3
2	3	3	3		1
3	1	2	2		
4		1	1		

Anvisning: Hund, som ex. tilldelats 1:a pris i öppen klass och 2:a pris i segrarklass erhåller för detta resultat $5+3=8$ poäng.

Slutresultat.

Den hund, som i poängtävling erhåller högsta sammanlagda poängsumman blir fram-

gångsrikaste utställningshund under året. De framgångsrikaste utställningshundarna bära premieras vid årsfesten påföljande år.

Om någon uppnår synnerligen gott resultat i uppfödarklass bör även detta premieras.

Nyr.

STOCKHOLM.

Under höglå hösthimmel och i övrigt utomordentliga förutsättningar avhölls vid vår stuga i Helenelund en lagtävling mellan Stockholmspolisen och SBK:s stockholmsavdelning, söndagen den 30 oktober.

Då det kanske kan vara av intresse och tjäna till uppslag för andra avdelningar av SBK kan meddelas, att i huvudsak följande bestämmelser gälla för denna lagtävling: Det uppställda vandringspriset (en större silverpokal) avser att främja och sporra samarbetet mellan polisen och SBK:s sthlnsavd. SBK:s provningsordning följes för spårhundsklassen, men för skyddshundarna bortfaller spårning och sakstövning. Tävligen äger rum varje höst efter ordinarie tävlingssäsongens slut. Det lag som först erhåller fem inteckningar, varav två i följd, erövrar pokalen för alltid. SBK:s sthlnsavd. anordnar första tävlingen hösten 1948 och den förening, som vinner tävlingen står för arrangemangen året därpå. Tävlingsfunktionärer: två fullmäktige och två domar-

lag med resp. en representant för polisen och två för SBK:s sthlnsavd. Fyra spår- och sex skyddshundar från vardera av de två föreningarna deltaga i tävlingen.

Initiativet till denna lagtävling har herr Tage Persson, stockholmspolisen, till pappa och han har all heder av sitt goda uppslag.

Resultat från första tävlingen:

Spårhundar:

- Bonnie, förare Bergström, polisen, 576 p.
- Rey, » Rosén SBK, 588 p.
- Panter, » Hellkvist SBK, 572½ p.
- Aia, » Svensson SBK, 511½ p.
- Max, » Alm polisen, 473½ p.
- Rei, » Gardby polisen, 464 p.
- King, » Persson polisen, 456 p.
- Ondra, » Örn SBK, 435½ p.

Skyddshundar:

- Rick, förare Astrand SBK, 579 p.
- Buster, » Olsson SBK, 566½ p.
- Lord, » Hultberg polisen, 552½ p.
- Pedro, » Alson polisen, 551 p.
- Roy, » Bennvik SBK, 542½ p.
- Buck, » Garnbrandt polisen, 527½ p.
- Klang, » Nilsson polisen, 522½ p.
- Jim, » Ramsing polisen 500½ p.
- Pan, » T. Andersson SBK, 487 p.
- Amor, » B. Gustafsson SBK, 463½ p.
- Lunkas, » Thuveson polisen 463 p.
- Sapp, » Löwenborg SBK, 458½ p.

BRUKSHUNDKLUBBEN

— EN BRA KLUBB

HJÄLP OSS

ATT GÖRA DEN

ÄNNU BÄTTRE

A. Tävlingshundar.

I poängtävlan räknas högst 3 officiella och högst 4 klubbtävlingar och 1 nationell draghundstävling och 1 klubbtävling för draghundar.

Om deltagande icke ägt rum i någon officiell tävling (bruksprov) få 5 klubbtävlingar räknas.

Därest någon deltagit i flera tävlingar än ovan nämnts, räknas de, i vilka de bästa resultaten nåtts. Inom samma grupp eller i någon klass inom annan grupp.

måste, oavsett den uppflyttas vid officiellt bruksprov eller ej, tävla i närmast högre klass inom samma grupp eller i någon klass inom annan grupp.

c) Gemensam prislista sammanställs för samtliga grupper och klasser, som tävlingen omfattat. Ordningföljden erhålles genom att uppnådd poängsumma divideras med koefficientsumman för de moment tävlingen omfattat. Denna räkneoperation ger hundens medelbetyg. Den hund, som erhåller högsta medelbetyget, vinner tävlingen — oavsett tävlingsklass.

Poängtabell.

Placering	Klubbtävling klubbmästerskap	O f f i c i e l l t b r u k s p r o v			
		Appellklass	Nybörjarklass	Högre klass	Segrarklass
1	9	10	11	12	13
2	7	7	8	9	10
3	6	6	7	8	9
4	5	5	6	7	8
5	4	4	5	6	7
6	3	3	4	5	6
7	2	2	3	4	5
8	1	1	2	3	4

Poäng för officiellt bruksprov räknas för placering enligt den officiella prislistan.

Poäng för officiellt bruksprov räknas endast om uppnådd poängsumma berättigar till godkännande enligt prövningsordningarna.

Poäng för klubbtävling och klubbmästerskap: Se nedan.

Bestämmelser för klubbtävling och klubbmästerskap.

a) Klubbtävling och klubbmästerskap anordnas i samtliga grupper och klasser med undantag av anlagsprov.

b) Vid klubbtävling och klubbmästerskap får hund tävla i en grupp och inom gruppen i en klass.

Hund, som tävlat i en klass vid officiellt bruksprov, klubbtävling eller klubbmästerskap, får icke tävla i lägre klass inom samma grupp vid efterföljande klubbtävlingar.

Hund, som ett år placerat sig bland de tre främsta i poängtävling, får efterföljande år icke tävla i samma grupp och klass, utan

d) Poäng i poängtävlan tilldelas enligt poängtabellen med ledning av den gemensamma prislistan.

Slutresultat.

Den hund, som i poängtävlingen uppnår högsta sammanlagda poängsumma blir framgångsrikaste tävlingshund under året. De framgångsrikaste hundarna böra premieras vid årsfesten påföljande år.

B. Utställningshundar.

I poängtävling räknas högst 4 utställningar. Därest någon hund deltagit i flera utställningar, räknas de fyra, där de bästa resultaten nåtts.

Har Du något förslag angående tidsskriftens innehåll — meddela detta till redaktionen!

Sammanlagt erhöilo SBK-hundarna 5204½ p. och Polishundarna 5086½ p., varför SBK denna gång segrade knappt men klart. Till samtliga förare överlämnade hr Stohm en större schäfersilhuett på sockel och övriga förare fingo en mindre sådan. Ett minne så gott som något från en strålände tävling. Pokalen förvaras, åtminstone för ett år framåt, hos SBK:s stockholmsavdelning.

Arrangemangen voro förträffliga såväl inom- som utomhus. Tävlingen leddes utmärkt av överkonstapel Stohm, som denna gång var ensam fullmäktig. Han assisterades förtjänstfullt av Knut Törnkvist (tävlingsledare för spårhundar), Axel Hellgren och A. Ansberg (spårhundsdomare) och av Georg Pettersson (tävlingsledare för skyddshundarna) och Ernst Guldbbrandsson och Arne Rosell (skyddshundsdomare).

Inomhus sörjde klubbmästare Adamsson med biträden för att de tävlande och funktionärerna icke behövde svälta ihjäl. De skiljde sig från uppdraget med heder och den välförtjänta applåd de fingo vid lunchbordet kom direkt ur hjärtat.

A. Malmqvist.

SBK:s stockholmsavdelning kommer att anordna draghundsutbildning vid sportstugan i Helenelund. Utbildningen beräknas börja den 12 december och pågå samtliga söndagar under december och januari. Intresserade erhålla ytterligare upplysningar efter hänvändelse till expeditionen — 27 69 10.

Allt för hunden

hos Axel Hellgren, Skånegatan 87

Tel. 41 27 92

UDDEVALLA.

Ovanstående rubrik har icke på länge varit synlig i dessa spalter. Arbetet inom avdelningen har därför icke direkt legat nere. Visserligen har förbudet dämpat oss en hel del, men likväl har mycket kunnat göras, som kan vara värt en anteckning. För att ta en liten resummé. Under vintern tränades ganska flitigt i pulkdiragning individuellt sett. Nästan varannan medlem hade både pulka och sele lånade från regementet. Till och med kunde ett par draghundstävlingar komma till stånd, givetvis under iakttagande av all erforderlig försiktighet. Dressyrkurserna däremot gick inte att sätta igång. Saknaden på vaccinet gjorde sig här mer kännbar än eljest. Det blir trots alla försök ej det rätta intresset om inte den "fyrbente kompisen" är med. Något lite teori omfattande bedömning, regeltolkning, tävlingsbestämmelser stod visserligen på programmet och röntte för allt i världen det intresse som kan väntas. En del propaganda har igångsatts dels för att få flera medlemmar, dels också för att vidtaga åtgärder för att få valpsjukeepizoetin begränsad. Mot stadens alla löshundar sattes också ett stopp, och detta syntes ge gott resultat på så sätt att den sidan av hundkulturen har betydligt förbättrats. Till stadens alla hundägare utsändes en broschyr, där i koncentrat angavs våra arbetsuppgifter och en anmaning att ingå som medlem i SBK. Resultatet blev ej vad man väntat och det av samma anledning, som ovan nämnts.

Genom tillmötesgående av Chefen för I 17 ha vi fått ett trevligt beläget soldattorp, som nu är en snygg och omtyckt "hundkoja" av samtliga klubbens medlemmar. Här träffas vi så gott som varje söndag och ha våra träningar. För att något så när kunna uppehålla konditionen igångsattes en tiokampstävling, där de olika proven kunde avläggas när som helst under sommaren. Bedömningen var av enklaste slaget och gick ut "på kortaste tiden vinner". Om det kan intressera ärade läsare från annan ort må de olika momenten i korthet här angivas.

1) inkallning, 2) indragning av vagn, 3) uppletande av två föremål, 4) uppsökande av husse eller matte, 5) vattenprov, simning 10 m., 6) balansgång, klättring och krypning genom ett föremål, 7) hopp över tre häckar, 8) apportering, 9) påsättande av halsring, munkorg, tournicette, och lägga hunden på så sätt att konstgjord andning kan företagas och slut-

ligen nr 10) läggande av tassförband på såväl bak- som framben. Som synes en hel del att träna på och fördelen med detta torde vara att man inte alltid bara monotont tränar efter provningsordningens bestämmelser. Omväxlingen är bara till gagn och nytta för båda parter. Dessutom icke att förglömma, den var synnerligen lätt att anordna. I skrivande stund är den så gott som helt avslutad och återstår bara att dela ut de priser, som utlovats från början.

Tyvär har klubben ännu icke kunnat ordna någon officiell tävlan. Anledningarna ha varit många. Men den främsta torde dock varit att vi själva icke haft någon vaccinerad hund, som kunnat delta.

Åssänge.

UPPSALA.

Denna höst har Uppsalaavdelningen fortsatt sitt energiska arbete på klubbens konsolidering och uppräckning. Styrelsen har lyckats ge avdelningen en växande good-will bland Uppsalas hundägare. Detta resultat ha vi onekligen att tacka det goda samarbete som nu presteras inom styrelsen och andra intresserade medlemmar, som verkligen legat i och arbetat för klubbens bästa.

Efter vårens lyckade propagandaserie med dressyrpropaganda och föredrag om valpsjuke-epidemin och stor diskussion med reg.vet. Ganting som inledare ha vi fortsatt arbetet nu på hösten. Sålunda inleddes vår populära dressyrkurs med en utställning av hundmateriel, filmförevisning och ett instruktivt föredrag av Axel Hellgren om "Lydigare hundar". För att ernå ett snabbare utbyte av dressyrkursen och få en bättre kontakt med hundförare har kursen detta år delvis om-lagts. De praktiska övningarna genomföras av en ledare och tvenne instruktörer. Dessutom är i kursen inlagt teoretiska lektioner om bl. a. hundvård, orientering om Kennel-organisationen, diskussion i hundfrågor m.m.

I slutet av oktober hade vi anordnat en lyckad underhållningsafton, dit förutom kursdeltagarna även allmänheten var inbjuden. Reg.-vet. Ganting höll ett uppmärksamt föredrag om hundvård och hundsjukdomar och klubbens ordförande talade om hundar och ansvar med redogörelse för olika ordningsföreskrifter, varefter v. ordföranden inledde en diskussion om hundskatten, nyttan och nöjet av att inneha en brukshund.

Meddelande från redaktören till läsekretsen

På grund av omständigheter utom redaktionens kontroll har novembernumret blivit något försenat. Decembernumret, som vi hoppas skall bli vackert julbetonat och med gott innehåll, är redan under arbete. Bland innehållet i decembernumret önska vi göra förhandsreklam för resultatet av *fototävlingen* med en mängd vackra och lustiga hundbilder. Vidare kommer en artikel betitlad "*Med pulka i sommarfjäll*". Denna artikel har av tekniska skäl fått stå över till nästa nummer.

Vad betr. en artikel i *detta* nummer med titeln "*Med hund i Vilhelminafjäll*" måste vi framhålla, att varken Centralstyrelsen eller red. är fullt ense med författaren om lämpligheten av att använda packväskor av den typ fotografierna visar. Vi hoppas att i ett kommande nummer av "*Brukshunden*" kunna komma med tips på lämpligare väskor och seldon. Om någon av våra ärade läsare har något inlägg att göra i denna sak, emotser red. med intresse ev. förslag. Av vikt är emellertid att ev. inlägg äro av positiv och uppbyggande slag. Kritik är alltid nyttig — om den är konstruktiv.

Annonser, som önskas införda i decembernumret, torde sändas redaktionen skyndsammast. Vinterutrustningen med pulkor o. d. är ju högaktuell just nu!

Så en annan sak. Meddelanden till red. böra sändas till redaktören direkt. Adressen är: Kamrer Arvid Malmqvist, Brahegatan 22, Stockholm.

Redaktören.

Vi ha här i Uppsala förmånen att få begagna arméns ridhus. Där ha vi, förutom vår dressyrkurs för hundar av alla raser, träning två dagar i veckan för våra tävlingshundar. — Intresset för klubben är stigande och medlemsantalet ökar.

Sbg.

Deltag i
Stockholmsavdelningens
Luciafest!

Stockholmsavdelningen avhåller Luciafest på restaurant Sportpalatsets festvåning söndagen den 12 december 1948 kl. 19.00.

Förardiplom kommer att utdelas till deltagande elever i höstens dressyrkurser.

Julbord med "dopp i gryta" och varmrätt pris kr. 10:—.

Anmälan om deltagande skall ovillkorligen göras senast torsdagen den 9 december till Stockholmsavdelningens exp. Tel. 27 69 10.

Klädsel: Kavaj.

Hjärtligt välkomna!

Klubbmästaren.

Dingons Lippe 7341 VV,

f. den 2 aug. 1945. e. Ulvus von Marjaniemi u. Lula av Åsabo.

Priser å utställning 1948:

1 pr. ökl. 1 pr. skl. hp. Helsingfors (hp=cert)

1 pr. ökl. 1 pr. skl. hp. Åbo (hp=cert)

1 pr. ökl. 2 pr. skl. hp. Norrköping.

Priser å bruksprov 1948:

1 pr. hp. i rapporttjänst nybörjarklass Södertälje 396 2/3 poäng.

Till avelstjänst för lämpliga tikar.

Ägare Fru Margit Sundlöf

Mäster Samuelsgatan 25, II. Tel. 11 32 99
STOCKHOLM.

Fodervärd

önskas åt högädel boxertik, 3 1/2 månader gammal. Försäljningschef Axel Svensson, Akervägen 112, Enskede. Tel. 49 07 59.

Den, som till låns erhållit en

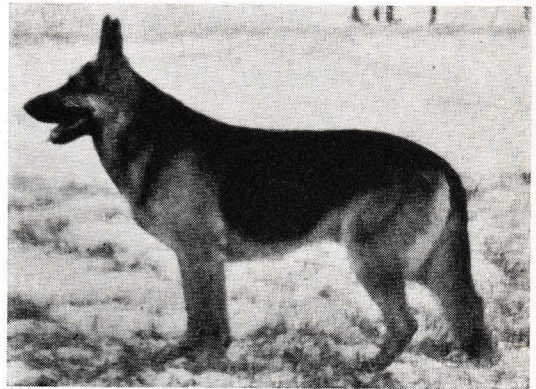
skrivmaskin

från SBK:s kansli, torde omedelbart återlämna densamma.

Avelsråden

uppmantar varje ägare till hanhund, som på utställning placerat sig i segrarklass, att till SBK:s kansli insända avskrift av stamtavla jämte förteckning över vunna meriter och helst även prisdomarnas utlåtanden.

BRUKS HUNDEN

REGIN AV FENRISULVEN, SKKS 1917 VV. Äg. Lasse Andersson, Charlottenburgsv. 34, Solna. Tel.: 27 15 42.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Centralstyrelse, Box 5029, Stockholm 5

Ansvarig utgivare: Kriminalöverkonst. Sigfr. Sund.

Redaktör: Kamrer Arvid Malmqvist.

Skattmäst.: Kontorschef Th. Berneck.

Centralstyrelsens kansli är öpp. kl. 11.00—16.00 Tel. 67 60 15.

Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad med Svenska Kennelklubben (SKK) och ansluten till Centralförbundet för befälsutbildning (Cfb).

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm) 100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm) 60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm) 35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm) 20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm) 10:- kr.
millimeterpris 40 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktionen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1949

Svenska Brukshundklubbens Stockholmsavdelning.

Expedition: Näckrosvägen 35 Postadr.
Solna. Tel. 27 69 10. Postgiro 158283.

Pulkor

SKAKLAR
DRAGSELAR

och övrig hundutrustning

hos

Axel Hellgren

Skånegatan 87 B. Tel.: 41 27 92

Tonnys

köttmjölskex är halva hundfödan

Ras och ålder ha avgörande betydelse för hundens kost, men i varje fall är Tonny's köttmjölskex en värdefull ingrediens. Det är en produkt av animaliska och vegetabiliska födoämnen, som ge bästa näring åt muskulatur och benbyggnad. Begär Tonny-Kexen.

A.B. TENGERS
HUNDBRÖDSFABRIK
LIDINGÖ

INNEHÅLL:

	Sida
Kynologiskt axplock från Mellan-europa	127
Centrala utbildningskurser under år 1948	129
Planerade officiella tävlingar och bruksprov	131
Planerade utbildningskurser	132
Centralstyrelsens sekreterare har ordet	133
Fototävlingen	134
Från lokalavdelningarna	137

Förmå alla hundägare
att ingå som medlemmar
i S. B. K.!

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Arg. 9

19

48

Nr 12

Kynologiskt axplock från Mellaneuropa

Följande rapport är byggd på material anskaffat under en resa i ett antal länder i Mellaneuropa på väg till F.C.I:s generalförsamling i Jugoslavien september 1948 och på material från olika utländska kynologiska tidskrifter.

Vägen gick över Holland. Min make och jag hade förberett vår ankomst genom att skriva till fröken Spruit, energisk sekreterare i hundklubben i Haarlem, stor boxerkännare och även bekant från utställningar i Skandinavien. Trots att vi kommo mitt i festligheterna vid drottning Julianas kröning och trots att fröken Spruit till yrket är journalist, hade hon varit älskvärd nog att reservera 3 timmar för oss, vilka förgingo snabbt under ivrigt prat om hund tillsammans med holländska schäferhundklubbens ordförande, D. W. van Brouwershaven, som även haft möjlighet att komma till vårt hotell.

I Holland skiljer man på flera olika typer av schäfer. För det första den inhemska holländska schäferhunden (hedershund). Av denna känner man tre varianter: den korthåriga, den strävåriga och den långhåriga. Den sistnämnda är så gott som utdöd. Vi sågo flera exemplar av den korthåriga schäferhunden. Det var en tjugsig hund. Det vore väl något att importera för den som vill ha en god kortårig arbetshund. (Se bild bredvid)

Vidare den belgiska schäferhunden. Av denna har ursprungligen funnits fyra olika typer. Nu finns endast den strävåriga kvar, vilken på grund av sin gåpåaranda och modiga karaktär användes mycket till dressyrarbete. Min man och jag såg en sådan hund i arbete, t. o. m. vattenarbete över en kanal i Haag. Den

presterade ett utomordentligt arbete, men ägaren såg livrädd ut, då min man ville klappa den och omtalade, att den bitit ett barn föregående dag. Här vill jag även nämna, att all dressyr handhaves av en särskild klubb. Många medlemmar voro ägare till hundar utan stamtavla, inköpta för en struntsumma av tillfällighetsuppfödare. De anse det räcka med en blandras för dressyr. Rasklubbarna hoppas dock snart kunna ändra denna felaktiga uppfattning.

Slutligen den tyska schäferhunden, den enda i Sverige kända representanten för rasen.

En rikligt representerad ras var Bouvier des Flandres. Vid hastigt betraktande har den vissa likheter med riesenschauzern. Det är

dock en klumpigare hund och huvudet är ej så ädelt. Vid norska kennelklubbens internationella hundutställning i Oslo i maj 1948 hade denna ras elva stycken representanter. I Holland firade den "nederlandsche Bouvier club"

Bouvier des Flandres. Ch. Zimba.

25-årsjubileum den 18 april i år. Det måste vara en ypperlig draghund och arbetshund överhuvud taget.

En hundras, som tycks vara på väg att bli modehund på kontinenten, är chow-chow. Vi sågo bestickande exemplar av denna ras i Holland.

Boxer och foxterrier äro av internationellt hög klass. De senare kunna ej erövra CACIB, då, på grund av landets lilla areal, all privat jakt är förbjuden och någon jaktklubb för foxterrier ej existerar.

Från brukshundsporten i Frankrike är ej mycket att berätta. Schäfer, dobermann och boxer äro relativt populära raser och åtminstone dobermannrasen synes vara av hög kvalitet. Arligen äga tävlingar rum för skyddshundar mellan Frankrike och Schweiz.

Även i Italien finns intresse för brukshundsporten, särskilt för skyddshundar. Schäfer, rieschnauzer, airedaletterier och boxer synas vara de populäraste. I februarihäftet av italienska kennelklubbens vackert utstyrda tidskrift finns en lång artikel i vilken airedaletteriern höjs till skyarna som skyddshund.

Schäferhundklubbens ordförande i Triest, S. Andrea Pollitzer, som äger en halvbroder till Ch Joggi v.d. Elfenwiese, omtalade, att brukshundsintresset i Triest var mycket stort.

Brukshundarna i Jugoslavien domineras helt av den tyska och istriska schäferhunden. Den senare var, enligt min uppfattning, mindre ädel, långhårig, relativt kort med spetshundshuvud och hängande öron och i regel övermåttan skarp. Utom för militär- och polistjänst lär den användas även vid vargjakt. Som en kuriositet kan nämnas, att de i regel buro decimeterbreda halsband såsom ett skydd vid närkamp med vargen.

Min man dömde 56 schäfrar på utställningen i Ljubljana. Dessa voro med några få undantag av relativt låg kvalitet. De bästa voro krigsbyte från tyskarna. Övriga brukshundsraser voro fåtaligt och kvalitativt svagt representerade.

I Schweiz åter äro brukshundraserna populära. Mängder av bruksprov äga rum under alla årstider. Schweiz är storeexportör av schäfer och boxer och några schäferkennlar ha fått världsrykte, t. ex. kennel v.d. Elfenwiese, som t.o.m. uppfött flera amerikanska champions.

Ur svensk synpunkt är det glädjande, att de två till Schweiz exporterade rottweilerna Janko och Lotta av Guldsmedsmora e Ch Tell v.d. Hackerbrücke u Märwills Mona, uppfödare professorskan Forsell, båda blivit Schweiz-sieger 1948.

Från brukshundsportens gamla hemland Tyskland komma då och då vackra tidskrifter med meddelanden om ett träget arbete till hundsportens fromma.

Bland schäfrarna har en ny sensation kommit fram, nämligen den 3-åriga Crato v. Haunstätten e Dieb v.d. Liechensmühle u Nora v Aichtal, segrare vid huvudutställningen för schäfer oktober 1948 i Köln, vilken utställning räknade 347 anmälda hundar. Där dömde bl. a. Herr Katzmair. Att kvaliteten måste vara synnerligen hög framgår därav, att Pirol v.d. Buchenhöhe visserligen fick Vorzüglich men ej uttogs bland de sex hundarna i Auslesegruppen.

Även rottweilern är numera stadd på frammarsch, men med undantag för några få stjärnor, Odo v. Ellernbrock och Xerxes v. Jacobsbrunnen, är kvaliteten, enligt meddelande från herr Regner, lägre än före kriget. Detta bestyrkes även av den i Sverige kände

Centrala utbildningskurser under år 1948

För vinterkursen i Transtrand den 10—20 mars har tidigare redogjorts i nr 3—5 1948 av "Brukshunden".

Utöver denna ha under år 1948 tre sommarkurser anordnats, nämligen den 6—13 juni i Göteborg, den 14—20 juni i Övergård och den 22 aug.—4 sept. i Stagården (invid Bollnäs). Den första av dessa kurser var avsedd för medlemmar i avdelningarna inom västkustlänen och Älvsborgs och Skaraborgs län, den andra för avdelningarna i Norrland och den sista för alla avdelningar. Samtliga kurser ha ordnats under medverkan av Cfb.

Göteborgs-kursen var förlagd till A2, där eleverna även erhöilo inkvartering och förplägnad. Förre chefen för Ahv, överstelöjtnant Einar Edström, var kursledare med biträde av köpman Arne Wallin, Göteborg. Såsom lärare fungerade därjämte överkonstapel Einar Stohm, Stockholm, och överveterinär Nils Hegnell, Göteborg, och personalchefen Paul Lundgren, Göteborg, den sistnämnde såsom ledare av de praktiska övningarna.

Övergårds-kursen var förlagd till arméhundskolan i Ahv:s regi. Kursledare var chefen för arméhundskolan, major Sven K:son Blomquist. Såsom lärare fungerade, förutom kursledaren, löjtnanterna Fohlin och Bergström, fanjunkarna Eriksson och Johansson, sergeanterna Andersson och Paulsson, alla vid Ahv, och överkonstapel Stohm, SBK, och bataljonsveterinär Hornwall.

För kursen i Stagården disponerades Cfb:s utmärkta förläggning därstädes. Ledare för denna kurs var sergeant Paulsson, Ahv, med biträde av överfurir Lindström, I 14, vilka närmast ledde den praktiska utbildningen. Såsom lärare fungerade därjämte chefen för Ahv, överstelöjtnant

schweizaren herr Klotz, som nyligen tillbringat fyra månader i Tyskland och därvid besökt ett antal ledande rottweilerkennlar.

Den tyska tidskriften "Der Hund", som numera utkommer regelbundet, talar om förbättrad kvalitet och stigande intresse för boxer.

Gerd Hydén.

Wallman, överkonstapel Einar Stohm och köpman Axel Hellgren från SBK och veterinär Håkansson i Bollnäs.

I vardera av de två första kurserna deltog 16 elever, i båda fallen fördelade på 9 lokalavdelningar. Elevantalet vid kursen i Stagården var ursprungligen beräknat till 20. Då antalet anmälningar uppgick till ej mindre än 42, mottogs emellertid 25 elever, fördelade på 17 avdelningar.

Syftet med de nämnda kurserna har varit att bibringa eleverna en orientering om hur dressyrarbetet följdriktigt bör byggas upp, om hundens anatomi och sjukdomar och i allmän hundkännedom, om provningsordningar och dessas tillämpning, om kursverksamhet och kursledarpsykologi, om Ahv och kennelorganisationerna och dessas verksamhet ävensom i de övriga ämnen, som tillhöra brukshundrörelsens område. Självfallet har den korta tidsramen för kurserna icke medgivit en fullständig instruktörsutbildning. Därför skulle fordras att kurserna utsträcktes över väsentligt längre tid. För sådana medlemmar av SBK, som redan besitta personlig förmåga att dressera hundar och som genom verksamhet inom respektive lokalavdelningar förvärvat ledaregenskaper och praktisk förmåga att "lära ut", böra kurser av här tillämpad form dock vara av stort värde. De utgöra tvevelsutän en god grund att bygga vidare på.

Eleverna ha utan undantag visat stort intresse för undervisningen och allmänt uttryckt sin stora tillfredsställelse över vad de därunder kunnat inhämta. Den allmänna trivseln har varit påtaglig. Var och en har efter bästa förmåga sökt tillgodogöra sig utbildningen. Helt naturligt ha vissa lyckats bättre, andra sämre, främst beroende på vederbörandes förkunskaper. Att kurserna givit ett gott resultat och varit av stor betydelse torde emellertid vara ostriidigt.

Samvaron mellan representanter för arméhundväsendet och för brukshundrörelsens skilda förgreningar har även medfört, att missförstånd — där sådana förefunnits — kunnat rättas till och en fördjupad förståelse för och kännedom om båda parter

verksamhet uppnåtts. Ett fördjupat samarbete mellan Ahv och SBK bör också leda till uppnåendet av bästa möjliga överensstämmelse beträffande dressyrmetoder, provningsordningar, tävlingsbestämmelser m.m.

Det stöd och den hjälp, som lämnats av Cfb och Ahv liksom av övriga medverkande för kursernas lyckliga genomförande, skola här med tacksamhet noteras.

Vid planläggningen och anordnandet av kommande kurser bör byggas vidare på de erfarenheter, som gjorts vid de här nämnda kurserna. En skärpning av kravet på elevernas förkunskaper är nödvändig. Genom att tillhandahålla kompendier och anvisning på lämplig facklitteratur böra blivande kursdeltagare sålunda beredas möjlighet att själva skaffa sig tillräckliga insikter i de teoretiska ämnena, för att dessas utrymme på kursplanen skall kunna i möjligaste mån nedskäras. Men lika viktigt är att eleverna redan tidigare besitta praktisk erfarenhet. Varje elev skall sålunda tidigare under viss tid ha deltagit i arbetet inom lokalavdelning, själv tävlat med hund i förekommande bruksprov och besitta allmänna insikter i provningsordningar m.m. Härigenom kommer den korta kurstiden att kunna bättre nyttjas för praktiskt dressyrarbete och utbildningsmetodik.

Större ojämnheter mellan eleverna i fråga om förkunskaper är givetvis till stor olägenhet för undervisningen. En differentiering av eleverna i skilda grupper alltefter deras utbildningsstadium bör därför göras. Mindre rutinerade elever böra sålunda först genomgå en förberedande kurs, medan fortsättningskurser anordnas för mera avancerade elever.

*

Här följer en kort redogörelse för kursen i Stagården, som en av eleverna — kassör Rune Alexandersson i Linköpingsavdelningen — på kursdeltagarnas vägnar insänt.

Det var med stor förväntan och kanske undran hos de flesta av oss, som vi söndagen den 22/2 kl. 7 samlades på Stagården för att stifta bekantskap med kursledare och hundar vid instruktörskursen. Vi

tänkte nog i det tysta: "Ska dessa kunna utbilda oss till goda instruktörer för folk och hundar där hemma?" Våra tvivel kommo emellertid redan första dagen på skam, då vi märkte hur litet vi själva kunde jämfört med kursledaren, sergent Paulsson från Övergård, och hans assistent, överfurir Lindström från I 14.

Stagården var en ren idealisk plats för en dylik kurs. Där fanns tre appellplaner, fin terräng för alla de grenar, som SBK arbetar med, från en hunds nybörjarstadium till fulltrimmat. T. o. m. en sådan detalj som vattenarbete kunde tränas. Beträffande förläggning och mat fanns inget övrigt att önska.

Kursen var upplagd med omväxlande teoretiskt och praktiskt arbete. För den teoretiska undervisningen fanns en ljus trevlig lektionssal, och som lärare fungerade här dels kursledaren (praktisk utbildning), dels chefen för Ahv överstelöjtnant Wallman (Ahv:s organisation, betydelsen av samarbetet mellan Ahv och SBK), dels överkonstapel Stohm (brukshundsrasernas betydelse, karaktärsegenskaper och utseende, polisväsendet, SKK:s och SBK:s organisation och betydelse och historik), dels köpman Hellgren (blindledarhunden och dess arbete, provningsordningar och därmed sammanhängande frågor och kursverksamhet), dels ock veterinär Håkanson (hundens anatomi, näringsfrågor o. dyl.). Även den mest erfarne bland oss elever hade av dessa män mycket att inhämta, och vi fingo här utmärkta tillfällen att släcka vår kunskapsörst med alla upptänkliga frågor inom detta vidsträckta område.

Det praktiska arbetet leddes i huvudsak av sergent Paulsson och överfurir Lindström men även hrr Stohm och Hellgren medverkade. Att här lämna en redogörelse för allt vi fingo lära skulle ta allt för stor plats. Det får räcka med att säga: Vi fingo gå igenom varje gren från grunden och till färdigutbildad hund. Där fanns hundmaterial, som var alldeles "rätt", där funnos mera utbildade hundar och där funnos nästan färdigutbildade hundar. Det vi här vilja framhålla är, att intet lämnades åt slumpen, allt gick igenom grundligt och vi kunde helt enkelt inte undgå att inhämta lärdomarna. I det praktiska arbetet inlades även realistiska övningar både på

dagen och under natten, varför vi även fingo se hur den och den utbildningen av en hund verkade, när förare och hund icke visste vad som skulle hända härnäst.

SBK:s anslutning till Cfb anse vi vara av stor betydelse och ett steg i rätt riktning. Den eventuella misstro mot arméns kunnande i hundfrågor, som kanske fanns lite till mans, har här eliminerats genom sergeant Paulsson och överfurir Lindström, som båda visade verklig hundkännedom och förmåga att på rätt sätt "ta" hundarna och framför allt lära ut sitt kunnande. Det säger sig självt att Ahv:s personal måste få stor erfarenhet, när över 800 hundar utbildas vid Övergård per år. Men SBK har inte bara fördelen att få nyttja så goda kursledare utan klubbarna ute i landet kunna även genom att kontakta respektive militära förband, hemvärn o. dyl. erhålla god hjälp i en massa frågor, liksom vi även kunna hjälpa dem.

Vädrets makter voro nådiga mot oss med solsken och vackra dagar nästan hela tiden. Det var gott kamratskap och givande diskussioner mellan oss elever som kommit från alla delar av Sverige.

Kursen var lika givande som den var välbehövlig. Det enda vi vilja påpeka är önskvärdheten av att kursdeltagarna fått reda på saker och ting rörande kursen i bättre tid före avresan och att anvisning lämnats på lämplig litteratur, så att vi haft större teoretisk underbyggnad, där vi började kursen.

Samtliga kursdeltagare förena sig i ett varmt tack till SBK:s och Cfb:s ledning för att kursen kommit till stånd och för de utmärkta krafter, som undervisat där. — Vi vilja även här framföra ett hjärtligt tack till Dig Paulson, för det uppförande och oegennyttiga arbete Du nedlagt på oss.

Har Du något förslag angående tidsskriftens innehåll — meddela detta till redaktionen!

Planerade officiella tävlingar och bruksprov

Nationella draghundstävlingar.

Följande program har fastställts för vinterns nationella draghundstävlingar:

Tävlingsdag	Plats
23/1	Örebro
6/2	Boden
6/2	Västerås
13/2	Stockholm
20/2	Sundsvall
20/2*	Karlstad
27/2	Falun
13/3	Umeå
26/3*	Iggesund

Respektive tävlingar anordnas av SBK:s lokalavdelningar på vederbörande platser (i Västerås av Västeråskretsens Hemvärnhundar).

Tävlingarna i Karlstad den 20 februari anordnas såsom *sydsvenska mästerskaps-tävlingar*, vilka icke äro öppna för avdelningar i Norrland.

Tävlingarna i Iggesund den 26 mars gäller *svenska mästerskap (rikssegrarprov) för draghundar*.

I den mån ändringar icke meddelas skola för tävlingarna tillämpas gällande Regler för nationella draghundstävlingar (RNDt) och beträffande klass C2 därför gällande särskilda tävlingsstadgar.

Förutom medlemmar i SBK eller i annan till svenska kennelassociationen ansluten klubb äga representanter för militära förband delta i tävlingarna.

Specificerade tävlingspropositioner komma att för respektive tävlingar utsändas till vederbörande avdelningar.

Draghundstävlingar i Sundsvall

i form av en triangelmatch mellan avdelningarna i Sundsvall, Östersund och Hudiksvall komma att anordnas den 30 januari.

En fjälltävling med draghundar,

sträckande sig över 2—3 dagar, är planerad att anordnas i Härjedalen i medio av

Planerade utbildningskurser

En *vinterkurs* för utbildning av instruktörer kommer att anordnas i *Stagården* utanför Bollnäs under tiden 20/3—2/4 1949. Kursen kommer väsentligen att omfatta utbildning med draghundar och att i huvudsak ordnas efter samma riktlinjer som 1948 års vinterkurs i Transtrand (Se "Brukshunden" nr 3—5 1948). Den ingår i Cfb:s kursprogram och anordnas av Ahv i samråd med fobef, Gävle, och SBK.

Antalet elever får uppgå till högst ca 30.

Deltagare i kursen erhåller fria resor på järnväg, III kl., för vilka biljetter enligt skyttetaxa utfärdas. Ersättning för snälltägsbiljett utgår dock endast, därest resan överstiger 300 km., och för sovvagnsbiljett vid resa av minst 18 timmars längd.

Fri inkvartering och förplägnad i Cfb:s utmärkta förläggning på platsen tillhandahållas samtliga i kursen deltagande (även hundar).

Hundar ställas till förfogande av Ahv. Dock äga elever, som så önska, att medföra egna hundar, varvid de likväl ha att själva bestrida transportkostnaderna för dessa. Enligt Veterinärstyrelsens alltjämt gällande bestämmelser skall deltagande hund vara vaccinerad senast två månader före kursens början. Dessa bestämmelser måste följas, såvida de icke ändras intill tiden för kursen.

Närmare upplysningar rörande kursplan, erforderlig utrustning m.m. komma att snarast möjligt utsändas till lokalavdelningarna.

Berättigade att delta i kursen äro medlemmar av SBK. Deltagare skall dock äga erforderliga förkunskaper för att kunna tillgo-

april under förutsättning av att den kommer att röna tillräckligt intresse. Närmare upplysningar om tävlingen komma att kungöras framdeles.

Officiella bruksprov för rapporthundar,

alla klasser, anordnas i Västerås den 16 januari 1949 av SBK:s Västeråsavdelning. Anmälningar sändas under adress: Polisman Inge Åslund, Agnegatan 9, Västerås. Sedvanlig startavgift skall ovillkorligen bifogas anmälan.

dogöra sig undervisningen. Dessa skola i första hand vara av *praktisk* art, grundade på personlig erfarenhet av och färdighet i uppfostran och lydnadsdressyr av brukshundar. Deltagare skall vidare äga personliga förutsättningar såsom övningsledare.

Ansökan om deltagande i kursen skall genom respektive lokalavdelningar insändas till SBK:s kansli, Box 5029, Stockholm 5. Ansökan skall innehålla fullständig uppgift om den sökandes namn, adress, ålder och yrke ävensom uppgift om de kvalifikationer, som åberopas för hans lämplighet att delta i kursen. Vidare skall uppgivas, huruvida sökande avser att medföra egen hund.

Kursdeltagare, som önskar delta i SM för draghundar den 26 mars, kommer att beredas tillfälle därtill.

Champ. SOLBJERGS ADIL —
Dsk HSB 105648

e Baldur v Befreiungsplatz SZ
508689 (Guldmed. 1941) u Aladins
Geisha Dsk HSB 75576.

Landets förn. utst., avels- och tävlingshund med rätta brukshundskaraktären.

Priser å bruksprov 1948:

1 pr appellklass, 1 pr nybörjarklass
Skh (uppfl.)

Ägare: Hugo Paulsson, Arlagården 6, Göteborg.

Tel.: 22 58 86.

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Klubbens *årsstämma* under 1949 kommer att fördelas på två dagar, *lördagen den 5 och söndagen den 6 mars*, preliminärt med början kl. 14 under *lördagen*. Efter förhandlingarnas avslutande första dagen följer gemensam middag med samkväm på restaurang Gillet, dit även *årsstämman* förlägges.

Centralstyrelsen sammanträder dels under förmiddagen den 5 mars, dels efter *årsstämman*s slut den 6 mars.

Rumsbeställning för i *årsstämman* deltagande ombud kan icke ombesörjas av klubbens kansli. Respektive avdelningar eller ombuden själva tillrådas därför att i god tid ordna sådan.

Resebidrag utgår enligt följande, tidigare tillämpade grunder till ett ombud från varje avdelning med minst 20 medlemmar: För den del av resekostnaden, som understiger 15 kronor utgår intet bidrag, för kostnaden från 15 till 50 kronor 50 proc., från 50 till 100 kronor 75 proc. och för den del av kostnaden som överstiger 100 kronor, 100 proc. Kostnaden beräknas för färd med III kl. järnväg och för resa från Gotland enligt därmed jämförligt färd sätt per båt.

*

Lokalavdelning liksom enskild medlem äger att senast den 1 februari till den vid föregående *årsstämma* tillsatta valkommittén (under adress: Box 5029, Stockholm 5) avgiva *förslag till de val, som skall förekomma vid nästa årsstämma*. Dessa väl gälla ordförande för ett år, en vice ordförande för två år och därutöver tre ordinarie ledamöter av centralstyrelsen för tre år och tre styrelsesuppleanter för två år. Därjämte skola väljas två revisorer och två revisorssuppleanter för löpande arbetsår.

Den nuvarande centralstyrelsen består av: Ordförande hr N. R. Bjuke (1949), vice ordförande hrr Sven Hydén (1949) och Th. Berneck (1950), övriga ordinarie ledamöter hrr Axel Hellgren, Stockholm (1949), Arne Wallin, Göteborg (1949), S. Linde-

berg, Malmö (1949), E. Malmström, Göteborg (1950), O. Wennberg, Karlstad (1950), R. Frödin, Sundsvall (1950), E. Stohm, Stockholm (1951), A. Mueller, Boden (1951), och E. Hallberg, Västerås (1951).

Styrelsesuppleanter äro hrr S. Sixtensson, Stockholm (1949), K. Olow, Varberg (1949), T. Dahlgren, Visby (1949), P. Viridén, Stockholm (1950), E. Hwasser, Lund (1950), och B. Eskel, Borås (1950).

Årtalet inom parentes angiver den *årsstämma*, vid vilken mandattiden i respektive fall utgår.

Revisorer äro hrr E. Guldbrandson, Stockholm, och K. G. Kanderup, Nyköping, och revisorssuppleanter hrr J. Almborg, Södertälje, och J. Widlund, Stockholm.

Jämlikt stadgarna, § 12, kunna avgående ledamöter och suppleanter återväljas.

*

På förekommen anledning tillrådas lokalavdelningar, som avse att hos vederbörande länsstyrelse hemställa om tillstånd att anordna dressyrkurser o. d., att — så länge nuvarande restriktiva bestämmelser gälla — insända till länsstyrelsen ställd ansökan därom till SBK:s kansli. Ansökan överlämnas därefter med VU:s yttrande till veterinärstyrelsen, som med eget yttrande vidarebefordrar den till länsstyrelsen. En dylik omgång är visserligen oständig men torde under nuvarande förhållanden säkrare medföra önskat resultat.

När det gäller förhyrning av till militära förband hörande ridhus och liknande i och för dressyrkurser, torde det likaledes ofta vara ändamålsenligt att söka VU:s medverkan, innan ansökan avgives till vederbörande förbandschef.

PRIMA COLLIEVALPAR,

fallna efter högt prisbelönta föräldrar, med lugnt och bra temperament, reg. SKK, till salu.

Uppegårdens Kennel, *Säve*.

Tel., Gbg 65 02 50.

Fototävlingen

Resultatet av den i nr 3—4 utlysta fototävlingen följer härmed. Den har omfattat fyra grupper: 1) Hundar i arbete, 2) Hund och andra djur eller flera hundar tillsammans, 3) Ett korrekt återgivande av en hunds utseende med fel och förtjänster, 4) Bilder av hund eller hundar i roliga situationer.

Att döma av de massor av bilder som insänts synes tävlingen ha varit ett uppslag i läsekretsens smak. Red. begagnar tillfället att tacka alla deltagare för visat intresse och låter juryns utlåtande följa in extenso:

"Vem tar bästa hundbilden?" Ja, denna fråga kan nog inte juryn ge rätt svar på. Att döma av de insända bilderna, som voro rätt många till antalet, men tyvärr utvalda med alltför liten omsorg. Signaturen "A. K." hade sänt en riklig skörd med växlande framgång. Där fanns både goda och sämre bilder. Många föllo emellertid utanför ramen för tävlingsföreskrifterna. Detsamma gäller även signaturen "Gräben".

Grupp I. Här lämnas företräde åt pulka med förspänd collie, signatur "WJ". Bilden är ingenting att anmärka på fotografiskt sätt och motivet är väl valt. Som god tvåa kommer de båda schäferhundarna, signatur "A.K." och som trea draghundspannet. Bilden är fotografiskt tilltalande, men det primära — hundarna — som det här är fråga om, kommer alltför mycket i skymundan.

G. I, Furir Åke Karlsson, A.U.S., Uppsala.

Gr. I, Furir Åke Karlsson, Uppsala.

Gr. I, Vinnare: Hr Walter Johanson, Lå.

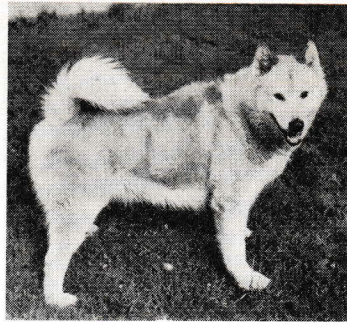

*Gr. II, Vinnare: Fru Inga Grubbström, Tänn-
dalen.*

Grupp II. Denna grupp var kanske den svagaste. Signaturen "Gråben" ges här emellertid första placering för en del väl tagna bilder. Av dessa placeras "en ätande valpkull" främst.

*Gr. III, Fru Inga Grubbström, Tänn-
dalen.*

*Gr. III, Vinnare: Furir Ake Karlsson
Uppsala.*

Gr. III, Hr Walter Johanson, Lia.

Grupp III. Först sätta vi här "A. K:s" vita spets. Bra bild och framförallt en utmärkt väl vald bakgrund, mot vilken hunden får en god teckning. Collievalpen — signatur "WJ" är fotografiskt sett bra, men enligt tävlingsbestämmelserna avses "ett korrekt återgivande av en hunds utseende med fel och förtjänster". Detta lär väl bli lite svårt att yttra sig om, då bilden endast återger hundens framdel.

Samma gäller om den vackra bilden av ett schäferhuvud, taget av "Gråben", som tycks kunna fotografens svåra yrke. Grönlandsspetsen har medtagits som ett prov på hur försiktig man måste vara vid val av bakgrund. Den prydliga "kronan" på huvudet, som hun-

Gr. IV, Vinnare: Fru Inga Grubbström,
Tännaldalen.

den utan eget förvållande begåvats med, skulle passa betydligt bättre på en ren.

Grupp IV. Här blir "Gråben" utan konkurrens med fyra vältagna foton av vilka vi återge ett "Isbjörnen". Stockholm — valdagen — 19.9.48.

Foto-jury.

Så långt jury. Till vinnarna ber redaktionen få meddela, att de utfästa belöningarna kommer att sändas dem skyndsammast.

Tussie av Aros 4045 VV
PRIMA SCHÄFERVALPAR

födda 10 november 1948 e imp. Cuno von den Schweizer-Werken S. H. S. B. 1146 SKKS 5605/47 u Tussie av Aros SKKS 4045 VV säljas efter 11 jan. 1949 av fru Mimmi Ödhammar-Sjösell, Päl-sundsparken 12, Stockholm. Tel. 42 48 26.

BRUKSHUNDKLUBBEN

— EN BRA KLUBB

HJÄLP OSS

ATT GÖRA DEN

ÄNNU BÄTTRE

Från lokalavdelningarna

Red. är tacksam för referat över lokalavdelningarnas verksamhet. Av utrymmes-skäl bör dylika referat dock göras så koncentrerade som möjligt; deras innehåll bör främst vara inriktat på vad som kan vara av intresse även för övriga avdelningar. Referat, som innehålla goda och efterföljansvärda uppslag i fråga om verksamhetens bedrivande eller i övrigt pigga och klatschiga skildringar, kunna alltid påräkna förtur i avseende på publicering.

BODEN.

Draghundsäsongen för klubbens vidkommande blev år 1948 ej av den omfattning som vi hoppats på grund av valpsjukan, som graserade i Norrland sistlidna vinter. Vi voro förbjudna att hålla några träningstävlingar, men lyckades ändå till slut utverka tillstånd att arrangera nationella tävlingar den 22 februari. Dessa blevo förutom SM enligt vår vetenskap de enda officiella tävlingar som höllos i landet denna vinter.

Klubben hade även planerat en tävling i samband med Luleå Draghundklubb med start i Luleå och mål i Boden. På grund av olika svårigheter måste tävlingen inställas, men vi hoppas, att den skall komma till stånd kommande vinter så att vi få pröva våra krafter på en distans av c:a 6 mil. För denna tävling tänka vi ha en minimiålder av 2 år för deltagande hund.

Klubben har under året i propagandasyfte anordnat en filmföreläsning med föredrag under mars månad. Föredragshållare var kapten Åke Mueller. Det blev en givande kväll för den talrika publiken. Vidare har vi haft en uppvisning av våra och I. 19:s hundar i samband med den kurs i dressyr som avhölls under vårmånaderna. Även under hösten har en kurs pågått. Kurserna ha letts av kapten Åke Mueller med hjälp under höstkursen av Kurt Sundström.

I år har klubben lyckats förvärva två vinterbonade vaktstugor, vilka uppsatts i närheten av skidterrängen. Kommande vinter kunna vi bjuda våra gästande ekipage inkvartering i mån av utrymme, under förutsättning att de tävlande medhar sovsäck och icke äro

för kräsna. Vid denna klubbstuga anordna vi nästa sommar en hindergård och appellplan. Terräng för spårning finns i omedelbar närhet.

Kurt Sundström.

BORÅS.

Vinstlista vid dragning i Svenska Bruks-hundklubbens Boråsavdelnings lotteri:

1. vinst radiogrammofon ..... lotts. 3518
2. vinst radio ..... lotts. 3240
3. vinst cykel ..... lotts. 3775
4. vinst barncykel ..... lotts. 2521

Vinsterna kunna fr. o. m. måndagen den 29 november 1948 avhämtas å Monarks filial, Allégatan 14, Borås, mot uppvisande av lottsedel.

Vinster ej avhämtade senast den 31 januari 1949 tillfalla lotteriet.

Borås den 25 november 1948.

THURE OLSSON,

Kontrollant.

FALUN.

Svenska Bruks Hundklubbens årsgamla faluavdelning har redan tidigare visat prov på stor livaktighet och ett nytt vackert bevis på klubbens framgångsrika arbete fick man vid den klubbtävling mellan Falun, Borlänge och Ludvika som anordnats på Myran och Dalavallen.

Falulaget Fritze — Ekstedt — Berg — Östberg — Johansson segrade med 48 poäng före Borlänge 44 och Ludvika 28 och tog därmed en första inteckning i Eskils tobakshandels ståtliga vandringspris, som skall erövrats tre år i följd för att bli ständigt egendom.

Tävlingen omfattade spårarbete på Myran på morgonen och lydnadsprov och karaktärsprov på Dalavallen på eftermiddagen. Provet i spårning omfattade 200 m. och med tre rapporter.

Lydnads- och karaktärsproven på eftermiddagen genomfördes friktionsfritt på tre timmar, och här utmärkte sig särskilt faluhunden Klodo av Cæsar förd av Rolf Fritze, som också hemförde en klar slutseger före borlänge-hunden Kim förd av Olle Lindstedt. En oväntat vacker insats gjorde Dux förd av Sven Berg, Falun, genom att belägga femte platsen i den utan tvekan mycket hårda konkurrensen.

Som domare i tävlingen fungerade E. Hallberg, Västerås, H. Hedberg, Sandviken, och Å. Andersson, Borlänge.

Gr. IV, Vinnare: Fru Inga Grubbström,
Tänndalen.

den utan eget förvällande begåvats med, skulle passa betydligt bättre på en ren.

Grupp IV. Här blir "Gräben" utan konkurrens med fyra vältagna foton av vilka vi återge ett "Isbjörnen". Stockholm — valdagen — 19.9.48.

Foto-juryn.

Så långt juryn. Till vinnarna ber redaktionen få meddela, att de utfästa belöningarna kommer att sändas dem skyndsammast.

Tussie av Aros 4045 VV
PRIMA SCHÄFERVALPAR

födda 10 november 1948 e imp. Cuno von den Schweizer-Werken S. H. S. B. 1146 SKKS 5605/47 u Tussie av Aros SKKS 4045 VV säljas efter 11 jan. 1949 av fru Mimmi Ödhammar-Sjösell, Pälundsparcken 12, Stockholm. Tel. 42 48 26.

BRUKSHUNDKLUBBEN

— EN BRA KLUBB

HJÄLP OSS

ATT GÖRA DEN

ÄNNU BÄTTRE

Från lokalavdelningarna

Red. är tacksam för referat över lokalavdelningarnas verksamhet. Av utrymmes-skäl bör dylika referat dock göras så koncentrerade som möjligt; deras innehåll bör främst vara inriktat på vad som kan vara av intresse även för övriga avdelningar. Referat, som innehålla goda och efterföljansvärda uppslag i fråga om verksamhetens bedrivande eller i övrigt pigga och klatschiga skildringar, kunna alltid påräkna förtur i avseende på publicering.

BODEN.

Draghundsäsongen för klubbens vidkommande blev år 1948 ej av den omfattning som vi hoppats på grund av valpsjukan, som graserade i Norrland sistlidna vinter. Vi voro förbjudna att hålla några träningstävlingar, men lyckades ändå till slut utverka tillstånd att arrangera nationella tävlingar den 22 februari. Dessa blevo förutom SM enligt vår vetenskap de enda officiella tävlingar som höllos i landet denna vinter.

Klubben hade även planerat en tävling i samband med Luleå Draghundklubb med start i Luleå och mål i Boden. På grund av olika svårigheter måste tävlingen inställas, men vi hoppas, att den skall komma till stånd kommande vinter så att vi få pröva våra krafter på en distans av c:a 6 mil. För denna tävling tänka vi ha en minimiålder av 2 år för deltagande hund.

Klubben har under året i propagandasyfte anordnat en filmföreläsning med föredrag under mars månad. Föredragshållare var kapten Åke Mueller. Det blev en givande kväll för den talrika publiken. Vidare har vi haft en uppvisning av våra och I. 19:s hundar i samband med den kurs i dressyr som avhölls under vårmånaderna. Även under hösten har en kurs pågått. Kurserna ha letts av kapten Åke Mueller med hjälp under höstkursen av Kurt Sundström.

I år har klubben lyckats förvärva två vinterbonade vaktstugor, vilka uppsatts i närheten av skidterrängen. Kommande vinter kunna vi bjuda våra gästande ekipage inkvartering i mån av utrymme, under förutsättning att de tävlande medhar sovsäck och icke äro

för kräsna. Vid denna klubbstuga anordna vi nästa sommar en hindergård och appellplan. Terräng för spårning finns i omedelbar närhet.

Kurt Sundström.

BORÅS.

Vinstlista vid dragning i Svenska Bruks-hundklubbens Boråsavdelnings lotteri:

1. vinst radiogrammofon ..... lotts. 3518
2. vinst radio ..... lotts. 3240
3. vinst cykel ..... lotts. 3775
4. vinst barncykel ..... lotts. 2521

Vinsterna kunna fr. o. m. måndagen den 29 november 1948 avhämtas å Monarks filial, Al-légatan 14, Borås, mot uppvisande av lottse-del.

Vinster ej avhämtade senast den 31 januari 1949 tillfalla lotteriet.

Borås den 25 november 1948.

THURE OLSSON,
Kontrollant.

FALUN.

Svenska Bruks-hundklubbens årsgamla falu-avdelning har redan tidigare visat prov på stor livaktighet och ett nytt vackert bevis på klubbens framgångsrika arbete fick man vid den klubb-tävling mellan Falun, Borlänge och Ludvika som anordnats på Myran och Dalavallen.

Falulaget Fritze — Ekstedt — Berg — Östberg — Johansson segrade med 48 poäng före Borlänge 44 och Ludvika 28 och tog därmed en första inteckning i Eskils tobakshandels ståtliga vandringspris, som skall erövrats tre år i följd för att bli ständigt egendom.

Tävlingen omfattade spårarbete på Myran på morgonen och lydnadsprov och karaktärsprov på Dalavallen på eftermiddagen. Provet i spårning omfattade 200 m. och med tre apporter.

Lydnads- och karaktärsproven på eftermiddagen genomfördes friktionsfritt på tre timmar, och här utmärkte sig särskilt faluhunden Klodo av Cæsar förd av Rolf Fritze, som också hemförde en klar slutseger före borlänge-hunden Kim förd av Olle Lindstedt. En oväntat vacker insats gjorde Dux förd av Sven Berg, Falun, genom att belägga femte platsen i den utan tvekan mycket hårda konkurrensen.

Som domare i tävlingen fungerade E. Hallberg, Västerås, H. Hedberg, Sandviken, och Å. Andersson, Borlänge.

HUDIKSVALL.

Hudiksvallsavdelningen har existerat i ett halvår, men först nu ge vi oss tillkänna i "Brukshunden".

Denna tystnad kan kanske tolkas så, att Hudiksvallsavdelningen för en tynande tillvaro, men vi kunna försäkra, att en sådan uppfattning är absolut felaktig. Här i det "Glada Hudik" arbetas det febrilt för brukshundspor-ten. Vi ha iordningsställt en utmärkt dressyrplan med en liten klubbstuga och erforderliga redskap.

Medlemsantalet är visserligen inte imponerande, endast ca 25 st, men dessa 25 äro verkliga "lejon", som ha utträttat ett imponerande arbete för avdelningens bästa.

Instruktörsfrågan har verkat bromsande för avdelningens utveckling, men vi hoppas få med några medlemmar på nästkommande instruktörskurs och sedan äro vi förvissade om att medlemsantalet kommer att öka väsentligt.

Avdelningens styrelse har följande utseende:

Ordf. Kriminalkonstapel A. Johansson, Hudiksvall, v. ordf. Ing. B. Järnström, Iggesund, sekr. Brukstjänsteman N. E. Johansson, Iggesund, v. sekr. Vakant, och kassör Smidesmästare N. B. Nordmark, Hudiksvall. Suppleanter äro: F. Lindquist och A. Danielsson.

Genom förmedling av centralstyrelsen hade vi lördagen den 20/11 och söndagen den 21/11 besök av Sundsvallsavdelningens ordförande R. Frödin, som på lördagseftermiddagen höll en intressant och medryckande teoretisk lektion, kombinerad med praktiska tillämpningsövningar under söndagen. "Ragge" utträttade ett gott och synnerligen uppskattat arbete, som bokstavligen talat gav oss en knuff i rätt riktning.

Detta var allt för dagen från Hudiksvallsavdelningen.

Json.

NYKÖPING.

Kommunalt anslag till lokalavdelning.

En rätt enastående händelse har timat i Nyköping. Stadsfullmäktige ha nämligen till SBK:s Nyköpingsavdelning beviljat ett anslag å kronor 500.—. Enligt föreliggande uppgifter, torde det vara första gången ett dylikt anslag beviljas här i landet. Händelsen är naturligtvis mest glädjande för Nyköpingsavdelningen, vars styrelse kämpat hårt för

att få detta anslag. Tilldragelsen bör dock uppmärksammas av andra av SBK:s lokalavdelningar. Nyköpingsavdelningens aktion bevisar ju att det går att få en slant av det kommunala. Speciellt de små klubbarna med begränsade ekonomiska möjligheter, kunna genom att följa Nyköpingsavdelningens exempel, bli i stånd att på ett självständigt sätt verka till brukshundrörelsens fromma.

Det har sedan länge varit ett önskemål inom Nyköpingsavdelningen att på ett effektivt sätt anordna upplysningsverksamhet bland stadens hundägare. I ortspressen har vid upprepade tillfällen anmärkts mot hundars framfart i staden, en sak som avdelningens medlemmar inte sett med blida ögon. Trots att klubbens hundar icke varit de felande, har en hel del kritik riktats mot klubben. Folk i allmänhet och hundhatare i synnerhet tro, att när det finns en hundklubb på orten, så äro alla hundägare anslutna till den (om det vore så väl!).

De av klubben anordnade dressyrkurserna i våras, till vilka samtliga stadens hundägare inbjudits, rönt icke önskvärd anslutning. Andra medel voro tydligen att föredraga för att få önskvärd kontakt med alla hundägare.

Klubbens styrelse tog då en till synes minimal chans, och lade in en skrivelse till Nyköpings stadsfullmäktige med anhållan om ett anslag att användas till upplysningsverksamhet bland stadens hundägare. Drättselkammaren och stadsfullmäktiges beredningsutskott tillstyrkte vår anhållan och efter några månader stod ärendet på stadsfullmäktiges föredragningslista. Där blev det hårt. Först efter votering beviljades vår anhållan. För anslaget avgavs 17 röster och mot detsamma 13 röster. De av ledamöterna, som röstade emot, ansåg att upplysningsverksamhet av detta slag icke var en kommunal angelägenhet.

Redan långt innan anslaget beviljats, satte avdelningens styrelse igång med förberedelser för upplysningsverksamheten. Nu är det första avsnittet klart i form av en broschyr, som utsänts till samtliga stadens hundägare. Den omfattar 20 tätttryckta sidor, och innehåller i koncentrerad form det mesta av vad man fordrar att en hundägare bör känna till.

Sedan tryckningskostnaderna betalats återstår av anslaget endast 100 kronor. Denna summa avses användas till en filmafton i början av december.

Någon omedelbar förstärkning av klubbens

ekonomi har anslaget icke givit. Det återstår att se om upplysningsverksamheten får till följd en ökad anslutning av medlemmar.

Skulle någon av SBK:s övriga avdelningar vara intresserad av broschyren översändes gärna ett exemplar om så önskas.

Nyköpingsavdelningens styrelse kan nu när verksamhetsåret sjunger på sista versen se tillbaka på ett lyckosamt år. Styrelsen har åtminstone hittills haft framgång med det mesta den företagit sig. Förhoppningen är nu att avdelningens föresats, att göra Nyköpings hundägare till en förebild för andra städer, skall lyckas.

Vi hoppas även att vi genom vår aktion uträttat något positivt till brukshundrörelsens fromma.

Nyrén.

STOCKHOLM.

SBK:s stockholmsavdelning avhöll sin Luciafest den 12 dec. på Sportpalatsets restaurant. När draperierna till festvåningen slogs ifrån, möttes vi av en ögonfägnande syn: dignande julbord, i fonden SBK:s emblem draperat med svenska flaggor och ett rikligt ljusflöde. Detta var ramen till en festivitas, som var bestående kvällen igenom. För att icke skapa hungerhallucinationer hos de SBK-are, som icke voro närvarande, förbigås den rikliga matsedeln med ett konstaterande att restauranten gjort sitt allra bästa. Så äro vi framme vid den första av de överraskningar vår ordförande Axel Hellgren antydde i sitt hälsningstal. Det var Lucia, omgiven av tärnor och stjärngossar. Hon kom ljusstrålande och skön på en vagn dragen av sex brukshundar — en av var ras. Utan att på något sätt förringa "sevärdheten" av vår Lucia måste dock sägas, att hon var om möjligt ännu mer "hörvärd". Hennes sång var gripande och vacker. Lucia med tärnor bjöd oss på pepparkakor till det just framsatta kaffet.

Föregående söndag hade två dressyrkurser avslutats. Nu fingo dessa förare diplom och priser. Sedan kursdeltagarna avhurrats bjöd oss Lucia, som för övrigt heter Majken Berg, på ännu en välsjungen sång — aria ur Simson och Delila. Så hördes hundskall i fjärran — nej förlåt — det var en gonggong som förkunnade, att nu skulle något ytterligare hända. Vad skulle komma? Jo, ett monstrum närmade sig. Det var SBK:s egen hund, som ånyo befann sig på utställning. Stoff till detta

årligen återkommande spexiga inslag finns tydligen i hur stora kvantiteter som helst — så SBK-hunden kan nog återkomma ännu många gånger. Satiren var snärtig, utan att sära. Lars Roos, en välsjungande tenor med hundintresse lät oss njuta av Ökensången och Land, du välsignade. Kvällens sängerska och sångare beledsagades förtjänstfullt av musikdirektör Greta Malmqvist. Undertecknad ber att i mångas namn få framföra ett tack till klubbmästaren och hans medhjälpare för det smakfullt och väl avvägda programmet, vilket förhöjde festen — den bästa som gått av stapeln i stockholmsavdelningens regi på flera år.

Eric Gustafsson.

*

Söndagen den 4 april samlades en del hundägare tillhörande SBK:s stockholmsavd., bosatta i Kumla, Hanviken och Vendelsö, för att dryfta möjligheten att få mark upplåten till träningsplats för våra hundar. Kommunalfullmäktiges ordförande uppvaktades med en skrivelse. Han ställde sig mycket förstående till vår sak, som framfördes vid fullmäktiges sammanträde med resultat att mark ställdes till vårt förfogande vid Kumla Allé.

Söndagen den 11 april blev vår första träningsdag. Vi fingo en mycket värdefull hjälp av ing. Nils Löwenborg, som flera söndagar offrade sin fritid för att hjälpa oss i starten. Vi äro också glada över att bland medlemmarna härute ha flaggstyrman Vetterkvist, som med fart och kläm kommenderat hussar och hundar. En frivillig avgift har uttagits av deltagarna för anskaffning av träningsmaterial.

Den 6 juni hade antalet deltagande hundar stigit till över 30, varför en skrivelse till SBK:s stockholmsavd. med anhållan om en kursledare insändes. Vår anhållan bifölls. Så småningom blev det kursavslutning den 12 dec. med tävling för hundarna och examen för hussarna. Nio pris hade skänkts av privatpersoner och företag inom Kumla och Vendelsö kommuner, vilket vittnar om god förståelse för vår sak. Förarna examinerades av hrr Hellgren och Guldbrandsson. Därefter blev det en enkel kaffefest för hrr domare, examensnämnd och kursdeltagare i Kumla medborgarhus. Herr Hasselgren, representant för Tyresö kommun, förrättade prisutdelningen och höll ett uppskattat anförande vari han

bl. a. önskade hundägarna fortsatt framgång i sitt arbete.

Slutligen framföres ett varmt tack till herr Hellgren för hans värdefulla insats. Vi tacka även övriga SBK:s styrelseledamöter och kursledare för värdefull medverkan. Det är att hoppas, att nu avslutad kurs skall följas av ytterligare kurser under nästa år.

Hanviken den 28 dec. 1948.

E. Arnell.

Stockholmsavdelningen

avhåller sitt årsmöte söndagen den 13 febr. 1949. Lokal, Rest. Gillets festvåning, Brunkebergstorg, kl. 18.00. Stadseenliga val förekomma.

Efter årsmötets slut är en trevlig supé anordnad, varvid förekomma div. överraskningar och dans. Anmälan om deltagandet i supén måste göras till exp. senast den 10 febr. Obs! inga efteranmälningar. Tel. 27 69 10.

SBK:s Stockholmsavdelning börjar nya *dressyrkurser* i början av februari.

Upplysningar och anmälan pr tel. 27 69 10.

VÄSTERÅS.

Föreningen Västeråskretsens Hemvärnshundar höll den 27 november årsmöte å Villa Utvikten i Västerås under ingenjör A. Anderbergers ordförandeskap. Föreningens medlemsantal är 111 helbetalande. Av vad som framgick av rapporter och styrelseberättelse har arbetet under det gångna året varit mycket gott. Under vintermånaderna var pulkakörningarna i full gång, bl. a. klubbträningar, propagandakörningar m. m. Vinterkvällarna användes även till studier. En del medlemmar fick i uppdrag att utarbeta ett anförande i hundfrågor. Efter anförandet lämnades ordet fritt, varvid problemen ventilerades grundligt. Föreningen har egen träningslokal, varför övningarna kunna pågå året runt utan avbrott. Vid militära SM på skidor ställde fem av föreningens medlemmar upp. Föreningen har vidare sänt representanter till skilda kurser, som SBK i samverkan med Cfb anordnat i och för utbildning av instruktörer. Den bekanta fyrstadstävlingen hölls i Uppsala denna gång. Hemvärnshundarna togo där sin

Ch. THONNY AV AROS
SKKS 1772 RR, f. d. 15/7
1941 e Ch. Ols' Carr
(Bucki) 407 NN u Lindhaga
Ranja 1533 MM.
Äg. Fru Iris Johansson,
Kennel av Thonnybo,
Upsala 11. Uppf. Polis-
man C. M. Mårtensson,
Västerås.

ENÅSENS KENNEL

Uppfödning av schäferhundar

Foto: Stig Ahlberg

Ch. Hushagens Cora 1849 RR.

Moder till de kända tävlingshundarna i väst-Sverige Ch. Enåsens Kajus SKKS 400900 och Enåsens Kim SKKS 401300 (2 cert.)

Fru Ingegerd Fredin

Enåsen, Hisingsbacka,
GÖTEBORG. Tel.: 22 37 74

andra inteckning. Medlemmarna ha flitigt ställt upp i de officiella bruksprov, som arrangerats i mellansverige.

Enär ordföranden, ingenjör A. Anderberg, av sagt sig, valdes Martin Holst till ny ordförande. Till medlemmar av styrelsen valdes vidare Arne Johansson (v. ordf.), O. G. Haglind (sekr.), N. T. Rönning (kassör) och R. Ockelberg utan funktion. Dessutom tillsattes olika utskott m.m.

Ett förslag från SBK:s andra lokalavdelning i Västerås om att stadens hundklubbar borde tillsätta en samarbetsnämnd behandla-

des. Denna nämnd är avsedd att vara en länk mellan de båda avdelningarna med uppgift att anordna klubbävlingar, fördela och samordna bruksprov och för övrigt ordna allt för hundsportens främjande. Arsmötet beslöt att bifalla förslaget och utsåg M. Holst, R. Ockelberg och K. E. Fredriksson som representanter för Hemvärnshundarna.

Efter förhandlingarna intogs supé. Under denna överlämnades en minnesgåva till den avgående ordföranden. Kvällen avslutades med en stunds dans och underhållning av klubbens egna förmågor.

O. G.

KENNEL AV ÅSABO

Specialuppfödning av SCHÄFER

Direktör *Henrik Andreasson, M ö l n d a l*

Tel. kenneln, Frillesås 68 el. Göteborg 27 03 17

Champion JOGGI von der ELFENWIESE står till *avelstjänst*
för lämpliga tikar.

*Valpar e Joggi u förstklassiga tikar finnas till salu eller kunna påtingas,
levereras veterinärbesiktigade och försäkrade.*

Importerade JOGGI von der ELFENWEISE 5903/46, 1:a skl, cert. och hederspris Malmö 1946, 1:a skl, cert, CACIB och hederspris Göteborg 1946, 1:a skl, cert, CACIB och hederspris, championat, Göteborg 1948, 1:a skl o. hederspris, 1:a avelsklass o. hederspris Malmö 1948, 1:a skl, CACIB, hederspris o. Erik Åkerlunds Minnespris till bästa hund av brukshundras Stockholm 1948.

Uttalande av den danske schäferhundsdomaren vid S.B.K:s utställning i Linköping, okt. 1948, där den ställdes upp utom tävlan.

"En kraftig middelstor, harmonisk og ädel Han med udemärket Karakter. Langstrakt, dybstitlet, fortrinlig Front og Overlinie. Fortrinlig Bevegelse, strakt og fremadgribende" (Børge Rasmussen).

NYHET!

AB EWOS PRESENTERAR
**EWOMIN
 KENNEL**

vitamin- och mineralpreparat
*som håller Er hund
 i god kondition*

Endast en allsidig föda kan ge de växande valparna en harmonisk tillväxt och god kondition. De vuxna hundarnas goda humör och kondition är också beroende av en allsidig och fullvärdig kost. Dessvärre är hundarnas föda ofta långt ifrån allsidig och fullvärdig; hämmad tillväxt och bristsjukdomar hos valparna, dålig kondition hos de vuxna hundarna blir följden — för att inte nämna hundägarens besvikelse...

EWOMIN KENNEL innehåller A-, B- och D-vitaminer jämte kalk och järn samt nödvändiga spårelement och enzymer.

EWOMIN KENNEL *till valpar* ger harmonisk tillväxt med korrekt benställning samt skydd mot rachitis och andra bristsjukdomar.

EWOMIN KENNEL *håller vuxna hundar* i fin form, ger god aptit, gott humör samt glänsande päls.

EWOMIN KENNEL *till dräktiga och digivande tikar*, i synnerhet småvuxna, skyddar dem mot en allvarlig sjukdom, ofta inträdande ca 3 veckor efter valpningen med krampor, kräkningar och andnöd.

**Friska hundar är pigga hundar
 EWOMIN KENNEL
 är vad de behöver**

EWOMIN KENNEL säljes där Ni är van att finna vad Ni behöver åt Er hund.

AKTIEBOLAGET EWOS SODERTÄLJE ★ AKTIEBOLAGET EWOS SODERTÄLJE

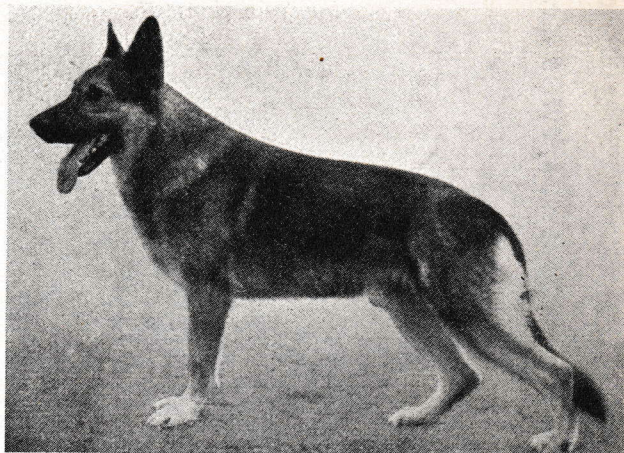
Kennel av Klodoburg

Elituppfödning av schäfer

Kenneln har följande importörer:

Aladdins Gakenka.
Foto vid 10 mån.

Baldur vom Befreiungsplatz.

Aladdins Dana (e Baldur u Itta von der Buchenhöhe) har varit utställd tre gånger och segrat med certifikat å samtliga.

Aladdins Dacke (helbroder till Dana), nyimp.

Aladdins Gakenda e Baldur u Aladdins Minki (e Amor v Kupfertor SZ 5132 01 SchH II u Donata v d Buchenhöhe 513304 SchH III) 1 ökl 2 skl HP Sthlm 48 samt hennes hel-syster

Aladdins Fauna 1 ökl 1 skl cert Hp Linköping 48.

Asta von Wagrien e Trotz von Bern u Zilina v Wagrien (Trotz är kullbroder med Traute). Korad i Danmark.

Aladdins Utz e Baldur u Ada v d Stettberghalde. Nyimp.

Inavlåd: sieger 1933 Odin v Stolzenfels 3—4
sieger 1929 Utz v Haus Schütting 4,55—6.
Blodslinjer: Baldur — Sigbert (Heidegrund)
— Odin (Stolzenfels); Claus (Ueberfunder)
Norbart — Harras (Glockenbrink);
Oswin (Syrlinsteg) — Arno (Schwabenheimat)
— Odin; Onyx (Forellenbach) — Bodo (Bramenau) — Donar (Zuchtgut)
Klodo.

Aladdins Rico e Pett v Michelsberg u Itta v d Buchenhöhe.

1 ökl 4 skl Norrköping 1948.

Inavlåd: Sigbert Heidegrund 3—2.

Linjeavel: Odin v Stolzenfels 4,4—3.

Blodslinjer: Lasso (Schäferguss) — Sigbert
— Odin — Curt — (Herzog Hedan);
Ferd I (Secretainerie) Odin — Curt —
Klodo (Boxberg); Sigbert — Odin — Curt
— Klodo; Odin (Busecker Schloss) —
Dachs (Bern) — Alex (Ebersnacken) —
Harras.

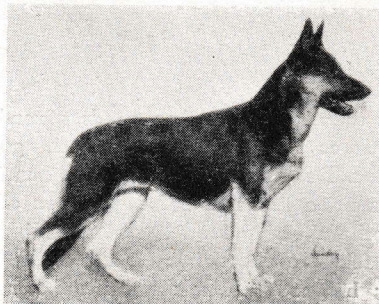
Baldur vom Befreiungsplatz SZ 508689
SchH III MH I.

Ausleseklass i Stuttgart 1941. Guldmedalj.

1 ökl 1 skl cert HP CACIB Sthlm 46. En av de mest framgångsrika bruks-utställnings- och avelshundar f. n.

Kennelns avel är baserad på honom och han förekommer i samtliga kombinationer.

Baldurs avkomma har under året segrat i Tyskland, Danmark, Norge och Sverige.

Siegerin Traute von Bern.

Samtliga föra de i Europa ledande blodslinjerna och ha förstklassig karaktär samt äro goda bruksdjur.

Polisman Gösta Svensson, Villa Björneborg, Rönninge.

Tel.: 503 11.

Lösnummerpris 1 krona